

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל
תיק מספר 2022/0335.02
הדף היומי 609 , רמות

מספר הוועדה : 22

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : י"ט בחשוון תשפ"ה (20.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 19: 15

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אנחנו על התיק הבא, של מי זה? גם שלך, הצוות שלך?

אורית אליהו:

כן, הצוות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, גם צוות ג', בבקשה, אורית, תציגי לנו את התיק,

אורית אליהו:

22/335.2,

אליעזר ראוכברגר:

2022/335.2. בבקשה.

אורית אליהו:

זה תיק ש-, אם אתם זוכרים בדף היומי, היה לנו פה בהתנגדויות בדירה סמוכה וכרגע מבקשים את הדירה, אה, הנה, נפתח,

אריאל גולן:

מה זה, הדירוגים וזה?

אליעזר ראוכברגר:

תסבירי לנו מה מבקשים,

אורית אליהו:

רחוב הדף היומי,

אליעזר ראוכברגר:

מה מבקשים ומה ההתנגדויות.

אורית אליהו:

שניה, ההרמוניקה עוד באמצע להיפתח. שניה, לא, זה לא זה. זה פותח הרמוניקה?

אריאל גולן:

או.

צחי ברים:

או-אה.

אליעזר ראוכברגר:

בשעה טובה.

דליה אלפסי:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בשעה טובה. יישר כח, שמעון, יישר כח, הביא לנו משהו לשתות,

יואל שבת:

טוב שנזכרת.

אורית אליהו:

אם אתם זוכרים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אני ביקשתי.

יואל שבת:

עכשיו לא מגיע ליואל. עכשיו יואל לא מקבל כוס, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

שמעון,

(מדברים ביחד, צוחקים)

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לשפוך קצת מים על המחשב למטה נראה לי.

אליעזר ראוכברגר:

בינתיים נשפך לי מים על הניירות.

אורית אליהו:

אני רוצה רגע להראות לכם, הבקשה נפתחה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, חברים, בואו,

אורית אליהו:

(לא ברור) התיק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו,

אורית אליהו:

התיק הזה נידון פה לפני חצי שנה בערך,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אורית אליהו:

דחינו את ההתנגדות ואישרנו את הבקשה, בכפוף לכל מיני שינויים ותיקונים.

אליעזר ראוכברגר:

אז למה זה חזר?

אורית אליהו:

לא, זה לא חזר, אני רק רוצה לציין, זה אותו רעיון של בקשה באותו רחוב, רחוב הדף היומי ברמות.
יש לנו פה בקשה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני לא מבין, התיק הזה היה פה?

אורית אליהו:

לא, התיק הזה,

(מדברים ביחד)

אורית אליהו:

אני מראה לך על המסך.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תנו לה לדבר, שניה.

אורית אליהו:

אני מראה לך על המסך. יש לנו פה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רואה על המסך, אני רוצה שתסבירי לי.

אורית אליהו:

רחוב הדף היומי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אורית אליהו:

התיק פה, אם אתם זוכרים, היה פה בדיון, היה דיון די טעון.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אורית אליהו:

היה פה התנגדויות, ההתנגדויות נדחו והבקשה הזאת כרגע לקראת קבלת היתר. כרגע מבקשים לנו אותו בלוק ברחוב הדף היומי בהמשך השביל, הדירה הקיצונית, בקשה די זהה מבחינת העיקרון. יש לנו תב"ע שנתנה לנו תוספות שטחים למטה,

אליעזר ראוכברגר:

וההתנגדויות,

אורית אליהו:

ומחסן.

אליעזר ראוכברגר:

הן אותן ההתנגדויות?

אורית אליהו:

ההתנגדויות בגדול גם טוענות לנושא של הגינון והחצר,

אליעזר ראוכברגר:

אותו נימוקים שהיו אז?

אורית אליהו:

נימוקים זהים.

אליעזר ראוכברגר:

שדחינו אז?

אורית אליהו:

נימוקים זהים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה ההתנגדויות?

אורית אליהו:

גם על הנמכת החצר, על היזק ראייה, על פגיעה בגינון ובאופי היפה של השכונה.

יהודה פרוידינגר:

הגינון הוא ציבורי? מה הגינון? הוא משותף, לא?

אורית אליהו:

לא,

יהודה פרוידינגר:

בדף היומי הגיון הוא,

אורית אליהו:

זה הבניינים משלמים על זה וועד בית, זאת אומרת, הם מתחזקים.

צחי ברים:

משלמים וועד בית.

יהודה פרוידינגר:

יפה, זה שפ"פ, בגלל זה אני אומר, זה שפ"פ, זה מעבר ציבורי,

יואל שבת:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

זה לא מעבר שלהם, זה שפ"פ.

יואל שבת:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

נכון?

אורית אליהו:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

מותר לבן אדם לפלוש לתוך שפ"פ?

אורית אליהו:

תראה, התב"ע נתנה להם פה, התב"ע נתנה להם תוספות.

דובר לא מזוהה:

זה לא פשוט,

יהודה פרוידינגר:

שניה, שניה,

דובר לא מזוהה:

בוא אני אגיד לך מה הבעיה.

יהודה פרוידינגר:

התב"ע נתנה להם תוספות על חשבון איזה שטח?

אורית אליהו:

לא,

יהודה פרוידינגר:

על חשבון שטח של המגרש שלהם.

אורית אליהו:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

המגרש שלהם גולש לתוך השפ"פ?

אורית אליהו:

לא, ההנמכה, הם, אני אגיד לך מה,

דובר לא מזוהה:

שפ"פ שהוא לא שפ"פ עירוני, זה שפ"פ של,

אורית אליהו:

זה שפ"פ של (לא ברור) הוא לא עירוני.

יהודה פרוידינגר:

אני יודע, בגלל זה אני אומר,

דובר לא מזוהה:

זה שפ"פ, זה שפ"פ לכל דבר.

יהודה פרוידינגר:

זה לא שצ"פ, זה שפ"פ.

דובר לא מזוהה:

זה שפ"פ לכל דבר,

יהודה פרוידינגר:

אני שואל, מותר לבנות על שפ"פ?

אורית אליהו:

אבל הוא לא עירוני, מי שמטפח אותו זה השכנים.

יהודה פרוידינגר:

מותר לבן אדם לבנות על גינה שהיא שפ"פ?

יואל שבת:

זה כמו,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שטח משותף.

יואל שבת:

כמו שטח משותף.

אורית אליהו:

שניה, לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לו הסכמה.

יהודה פרוידינגר:

לא, אז השאלה כמה שותפים יש בגינה הזאת. יכול להיות שכל הפרויקט שותף בגינה.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

לא רק ה-,

אורית אליהו:

כל רחוב הדף היומי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם נתנו ב-,

יהודה פרוידינגר:

לא יודע, צריך לראות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לעשות איפה ואיפה.

יהודה פרוידינגר:

לא, השאלה אם שמה נתנו גם על חשבון הגינה.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נראה. לא יודע, זה מה שאורית אומרת שכן.

יואל שבת:

ממה שאני זוכר שכן,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יואל שבת:

ממה שאני זוכר היה שם איזשהו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו צריכים את מה שנתנו שם צריך לתת פה, לא רואה הבדל. מה שלא נתנו שם לא לתת פה. לפני ששמעתי, כן? קודם כל צריך, ברור שצריך קודם לשמוע. אני אומר, במושכל ראשון צריך לעשות זהה, לא איפה ואיפה, לא בכך ולא בלא.

אורית אליהו:

(לא ברור) להם להנמיך את החצר בכפוף לכך שתישאר אדנית של 50 ס"מ והמבקש התחייב על זה וזה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

מה התיק של השני, אגב? סתם, אני רוצה בינתיים להעלות את זה.

אורית אליהו:

נקודה אפס.

יואל שבת:

תראי את התכניות של השני.

יואל שבת:

אה,

אורית אליהו:

זה הבינוי,

יואל שבת:

כן, כן, כן,

אורית אליהו:

אתה זוכר?

יואל שבת:

הם ביקשו את הפינה, והפינה זה היה, אני חושב שזה בבעלת אחרת, של רמ"י.

אורית אליהו:

נכון,

עמנואל זלטס:

יפה.

אורית אליהו:

אבל הם צריכים תנאי לקבלת היתר חתימה של רמ"י.

עמנואל זלטס:

נכון, נכון, נכון.

אורית אליהו:

אגב, שמה הם תקועים.

יואל שבת:

חתימה אחת של רמ"י,

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

כן.

יואל שבת:

אה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל זה לא (לא ברור),

אורית אליהו:

אגב, אגב, אפרופו רמ"י,

אליעזר ראוכברגר:

פה אין,

אורית אליהו:

גם פה הם יצטרכו.

אליעזר ראוכברגר:

פה יש רמ"י?

יואל שבת:

פה אין רמ"י, נכון?

אורית אליהו:

יצטרכו גם.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שאמרתי, כמו שאמרתי, מה שצריך שם, מה שעשינו,

אורית אליהו:

הם בטיפול, הם הגיעו לנויה גבע והיא עוזרת להם,

אליעזר ראוכברגר:

אורית, מה שעשינו, אני לא, לפני ששמעתי, צריך לשמוע,

יואל שבת:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אבל במושכל ראשון צריך לתת, לא לעשות איפה ואיפה, לא לחיוב ולא לשלילה. מה שנתנו שם לתת, מה שלא נתנו שם או חייבנו (לא ברור).

יהודה פרוידינגר:

אלא אם כן יש פה בקשות נוספות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל היא אומרת שזה זהה. טוב, תכניסו את המתנגדים.

יהודה פרוידינגר:

זהה? ממש זהה?

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שזה זהה. בוא נשמע.

יהודה פרוידינגר:

אורית, זה ממש זהה הבקשות?

אורית אליהו:

לא זהה,

עמנואל זלטס:

כל הכבוד. יפה.

אורית אליהו:

לא, זה לא זהה, לא, התנאים של הדירה הם קצת שונים, אמרתי,

עמנואל זלטס:

עזוב, יואל לא רוצה, יואל, זה מקלקל,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

יש לי חבר, אתה שומע, לייזר,

אורית אליהו:

זה שטח,

יהודה פרוידינגר:

יש לי חבר שגר בדף היומי.

אורית אליהו:

זה שטח משותף ויש להם שני שליש חתימות.

יהודה פרוידינגר:

אתה שומע? יש לי חבר שגר,

דובר לא מזוהה:

שני שליש ממני? זה השאלה, בגלל,

יהודה פרוידינגר:

יש לי חבר,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידניגר:

לייזר, יש לי חבר שגר בדף היומי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, המתנגדים ישבו? טוב, גברת שרה מנקיס? בבקשה.

שרה מנקיס:

שלום לוועדה הנכבדה. יש לי אפשרות להציג כמה תמונות במחשב, במצגת.

עמנואל זלטס:

שלחת למייל של,

יואל שבת:

רק אם את יכולה לשלוח את זה במייל. יש לך אפשרות לשלוח במייל?

שרה מנקיס:

לשלוח את זה כרגע במייל?

יואל שבת:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

או שיש לך את זה מודפס,

שרה מנקיס:

יש לי את זה בדיסק on key,

יואל שבת:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לך את זה בחי,

יואל שבת:

אין לנו בדיסק on key,

אליעזר ראוכברגר:

אז אפשר לחלק, לראות.

שרה מנקיס:

ובדיסק on key?

יואל שבת:

אין אפשרות.

אליעזר ראוכברגר:

אין אפשרות. אבל אם יש לך את זה בחי את יכולה לתת לחברים פה לראות, אם יש לך את זה בחי.

(מדברים ביחד)

אילנית מיכאלי:

אם את מביאה את הדיסק on key, אז זה יכול להדביק את כל המערכת.

יואל שבת:

רגע,

אילנית מיכאלי:

אי אפשר.

יואל שבת:

(לא ברור) בפנים עכשיו, שלך כאילו?

אורית אליהו:

כן.

יואל שבת:

(לא ברור) כאילו, את רוצה ש-,

אורית אליהו:

אה, לא, לא, לא, זה לא שלי.

יואל שבת:

זה של האולם.

אורית אליהו:

אבל אני יכולה,

יואל שבת:

לא,

אורית אליהו:

זה לא האולם, זה נראה לי על מיטל.

יואל שבת:

(לא ברור) רק תגידו לי מה השם,

אורית אליהו:

זה נראה לי על מיטל. איך אני יודעת?

יואל שבת:

לכי תעבירי רגע,

שרה מנקיס:

מה המייל?

יואל שבת:

שניה רגע,

אורית אליהו:

שניה, אנחנו רגע,

יואל שבת:

נבדוק,

אורית אליהו:

נראה על מי זה. שניה.

יואל שבת:

אה, את על מיטל עכשיו?

אורית אליהו:

אה, אבל טוב, זה לא, זה ידרוש ממני סיסמה.

יואל שבת:

את יכולה להיכנס (לא ברור) ?

אורית אליהו:

אני יכולה להיכנס, אולי משלי?

יואל שבת:

תשלחי ל-styoel,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

ייעוץ, היא הצליחה לקבל חוות דעת.

אליעזר ראוכברגר:

היא הצליחה לסדר המלצה.

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

שזה יגיע אליי ואז נראה לאן (לא ברור) תגידי מה,

אורית אליהו:

בוא נראה,

עמנואל זלטס:

אגב יואל,

שרה מנקיס:

,Styoel

יואל שבת :

,Styoel

עמנואל זלטס :

יואל, אפשר גם (לא ברור) זה נשלח למייל, זה לא בעיה.

יואל שבת :

לא, היא עכשיו שולחת לי במייל. אני רק, רק נראה לאן היא שולחת,

שרה מנקיס :

זה הגיע?

עמנואל זלטס :

לוקח לזה כמה שניות.

יואל שבת :

זה עובר צנזורה, זה עובר צנזורה.

עמנואל זלטס :

אצל יואל בכלל יש סינונים, אוהו,

יואל שבת :

צנזורה של הרב יוחנן.

יוחנן וייצמן :

מה?

עמנואל זלטס :

לא, לא, כלום.

צחי ברים :

(לא ברור) הצנזורה שיש בינו לבין אמי ארבל, שבוע שעבר, אחי, היית נשפך, יואל. (לא ברור) בצנזורה.
יואל,

יואל שבת:

(לא ברור) שרה.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) נשלח.

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

לאן לשלוח?

אורית אליהו:

זה לא נותן לי להיכנס פה למחשב.

עמנואל זלטס:

לא הייתי אז, הפסדתם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו את זה פה, את הגשת את זה יחד עם ההתנגדות, את התמונות. יש לנו את זה פה.

שרה מנקיס:

יש פה התמקדות בדברים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו פה בחומר את התמונות.

יואל שבת:

אני יכול לפתוח ולהציג את זה ליושב ראש, יש לי בעיה פה להתחבר. או שאת רוצה,

שרה מנקיס:

מה?

יואל שבת:

במחשב האישי שלי.

שרה מנקיס :

סליחה.

יואל שבת :

לא, זה יכול, אני יכול להראות את זה במחשב האישי, אני לא מצליח להיכנס פה.

יהודה פרוידינגר :

תיכנסי עם האופטימוס,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר :

עם האופטימוס, אורית, היום רק עם האופטימוס.

שרה מנקיס :

בסדר, אז אני אנסה להעביר את המסר בצורה הזאת.

אליעזר ראוכברגר :

בבקשה, בואי תציגי את ההתנגדות, קדימה. רבותיי, בואו. תציגי את ההתנגדות. כן. בבקשה, גברתי.

שרה מנקיס :

האמת היא שלא חלמתי שאנחנו נגיע לסיטואציה הזאת, עם כל הכבוד לוועדה הנכבדה. כשקנינו את הדירה בשעתו והתוודענו לתב"ע שאושרה על הבניין 609 שזה הבניין מעלינו, היינו פשוט בהלם שגם התב"ע היא מופרכת, ושאלנו את בעלי הדירה איך אישרתם כזה דבר, איך הגעתם למצב שהתב"ע הזאת אושרה, איך לא התנגדתם. התשובה שלהם הייתה שהם כלל לא ידעו מזה ובאמת, אגב, זאת התשובה שקיבלנו מכל השכנים במפלס שלנו, שהם כלל לא ידעו,

אליעזר ראוכברגר :

זה לא רלוונטי עכשיו.

שרה מנקיס :

זה לא רלוונטי. עכשיו, אנחנו ידענו שיש תב"ע, קנינו את הדירה על סמך זה שיש פה תב"ע. עכשיו אושרה תב"ע ואנחנו מפרגנים לשכנים היקרים,

דוברת לא מזוהה :

שלום אורית.

שרה מנקיס:

שיהיה להם הרחבה יפה בדירה שבאמת מכפילה להם את שטח הדירה. קנינו את הדירה על סמך זה שיש שם תב"ע, וידענו במה דברים אמורים. ולכן היינו בהלם ביום בהיר אחד שהבן שלי מגיע עם פיסת נייר ומראה שיש איזה בקשה להיתר בנייה. בדקנו מה היתר הבנייה, בדקנו את ההיתר, את הבקשה להיתר בנייה ופשוט חשכו עינינו. מי שמכיר את השכונה מבין במה דברים אמורים, פשוט הבקשה הזאת בכלל לא מתאימה למאפיינים של השכונה, לצורה של השכונה, לשטח. אני, אנחנו גרים ממש ממש בצמידות לשטח של הבקשה ויש בבקשה הזאתי שתי רמות של נזק, גם לכל השכונה כמו שאנחנו נגיד עוד רגע ובעיקר בעיקר לשכנים, שאנחנו גרים ממש ממש מול, הנה, ממש ככה.

דוברת לא מזוהה:

מטר.

שרה מנקיס:

(לא ברור) במרחק הזה.

אברהם מנקיס:

מטר. מטר.

אליעזר ראוכברגר:

בואי, תפרטי.

שרה מנקיס:

רגע, שניה, סליחה רגע, זה חשוב (לא ברור) לומר,

אליעזר ראוכברגר:

תפרטי את שתי הרמות של הנזק.

שרה מנקיס:

ולכן עוד יורת היינו פשוט בהלם לגלות גם שהבקשה הוגשה עם בקשה לצמצום פרסום שמגדירה את הבית שלנו כרחוק מהבנייה, אוקי? וקטן מאד, אם זה היה גדול זה היה יותר ברור.

רעיה רוטנברג:

באופן שאנחנו הניזוקים ביותר.

שרה מנקיס :

שאנחנו הניזוקים העיקריים והמוחשיים ביותר בבניין ממול. אני אומרת את זה בגלל שזה, זאת הבנייה, כאן אנחנו גרים, במרחק של פחות מ-2 מטר מהשטח של הבנייה המבוקשת. וזה,

אברהם מנקיס :

זה שיקוף (לא ברור) .

שרה מנקיס :

הנושא הוא פה חשוב ל-, אמרתי את הנקודה הזאת כי זה חשוב לשני דברים. דבר אחד שלא היה לנו, לא קיבלנו הודעה מוקדמת בצורה הראויה לתכנית כזאת כל כך כל כך קרובה אלינו, ולכן ההתנגדות, לא היה לנו זמן, לוח הזמנים שלנו היה מאוד צפוף בהגשת ההתנגדות. והדבר היותר חשוב זה שהדבר הזה משקף את כל צורת ההתנהלות בתכנית הזאת. התכנית הזאתי הוגשה תוך הגשת נתונים לא נכונים לעירייה. זאת רמת האמינות של התכנית הזו, וזה מאוד מאוד חשוב, וחשוב שזה יעמוד מול עיניכם כשאתם שומעים את הטיעונים ודנים בבקשה.

אריאל גולן :

תגידי לי, סליחה, שאלה קטנה. את אמרת שהייתם מודעים לתב"ע וידעתם עליה ועל סמך זה גם קניתם את הדירה. יש שינוי מהותי מהתב"ע?

שרה מנקיס :

שינוי מהותי,

רעיה רוטנברג :

בטח.

אברהם מנקיס :

לטובה.

שרה מנקיס :

דרמטי,

רעיה רוטנברג :

אחרת לא היינו כאן.

שרה מנקיס :

וקטסטרופלי. בואו,

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה את זה.

שרה מנקיס:

הנה, אנחנו נגיע לזה.

רעיה רוטנברג:

זאת השכונה,

שרה מנקיס:

זאת השכונה, למי שמכיר,

אליעזר ראוכברגר:

תן לה לדבר ברצף.

שרה מנקיס:

אוקי?

אליעזר ראוכברגר:

שתסביר לנו ברצף את ההתנגדות.

שרה מנקיס:

אני הייתי שמחה אם זה היה תמונה גדולה, אבל זאת השכונה, מי שמכיר את השכונה, היא שכונה
מאד יפה, מאד מאד צפופה.

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, סליחה שאני קוטע אותך.

שרה מנקיס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

עד עכשיו דיברת בכותרות. תסבירי לנו בפרוטרוט,

שרה מנקיס :

אני מסבירה, זה חשוב,

אליעזר ראוכברגר :

מה מפריע לך, מה הנימוקים,

אברהם מנקיס :

אבל זה חשוב לדעת,

שרה מנקיס :

זה מאד חשוב להבין,

אליעזר ראוכברגר :

רגע, רגע, בואו, בואו, אחד אחד, אי אפשר להבין.

אברהם מנקיס :

זה מאד חשוב לדעת,

אליעזר ראוכברגר :

אי אפשר שניים ביחד, אחד אחד,

שרה מנקיס :

זה חשוב, סליחה, כבודו,

אליעזר ראוכברגר :

או אתה או היא, זה בסדר.

שרה מנקיס :

אני מבינה .

אליעזר ראוכברגר :

כן.

שרה מנקיס :

אבל אני רוצה, אני אעשה את זה בקצרה, זה מאוד חשוב כדי להבין את תנאי השטח, ואיך ולמה התכנית כל כך לא מתחשבת בשכונה. זאת השכונה, היא מדורגת, ארבעה מפלסים שמדורגים, כשבין מפלס למפלס אין כבישים, אין גישה, יש עוד מבנה. בין המפלסים יש שבילים לאורך כל השכונה באופן אחיד, כשמה ש-, הדבר היחידי שמפריד את הצפיפות הנוראה הזאת זה רצועות צמחיה לאורך כל השכונה,

דוברת לא מזוהה:

צד אחד.

שרה מנקיס:

לאורך כל השכונה בכל המקומות. סליחה?

אברהם מנקיס:

צד אחד.

שרה מנקיס:

צד אחד רצועות צמחייה, צד שני הבתים והשטחים הפרטיים. לאורך כל השכונה באופן אחיד. זה הבניין המדובר, אנחנו גרים פה. שימו לב כמה שזה קרוב. בינינו יש שביל צר של פחות מ-2 מטר, ופה עובר השביל. כאן יש גינה ציבורית, גינת שעשועים, כאן יש מתחם בתי כנסת ומקוואות. זה השביל, זה עורק ראשי. אנחנו גרים פה, הם גרים פה. ולכן אני,

רעיה רוטנברג:

עכשו תסבירי מה הם מבקשים לעשות ב (לא ברור) .

שרה מנקיס:

רק שניה. ולכן מדובר פה בפגיעה ממש אנושה שבעצם מסבירה את,

צחי ברים:

היא מסבירה טוב, היא מסבירה טוב.

שרה מנקיס:

אוקי. עכשו, השכונה הזאתי באמת שכונה יפה, אני רוצה לדבר על ה-, סליחה רגע. למרות שהשכונה הזאת מאוד מאוד צפופה, אנחנו כמו שאמרנו, קנינו פה את הדירה, זה שכונה מאוד מאוד ירוקה ויפה. יש פה פרטיות, יש כניסות פרטיות ויש, יש כניסות פרטיות, יש פרטיות, אין שכונה כזאת בכל ירושלים, באמת, זה שכונה (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, אני חוזר עוד פעם,

שרה מנקיס:

התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת כבר עשר דקות,

שרה מנקיס:

התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרת אפילו לא אות אחת,

שרה מנקיס:

מתנצלת.

אליעזר ראוכברגר:

שמסבירה את ההתנגדות שלך.

שרה מנקיס:

אוקי. זאת הדירה המדוברת, זה השביל. שוב, זה השביל, זה הבית שלנו פה. זה הבית שלי, זה הדירה. אוקי? התב"ע שאושרה,

יואל שבת:

את גרה ממול?

שרה מנקיס:

אני גרה ממול, זה המרחק.

אליעזר ראוכברגר:

כן, היא גרה, היא אומרת, היא ב (לא ברור),

שרה מנקיס:

אנחנו שתי דירות גרות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

שרה מנקיס:

לאורך החזית,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

רעיה רוטנברג:

אני גרה למעלה ממש בקו אווירי,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, שניה, אחר כך אני אתן לך גם לדבר, אל תיכנסו אחת לדברי השנייה.

שרה מנקיס:

זאת התב"ע שאושרה לבניין הזה. אוקי? התב"ע הזאת, למרות שיש בה פגיעה, התחשבה ביותר במאפיינים של השכונה.

עו"ד שרון אבני:

אני יכול לשאול שאלה,

שרה מנקיס:

בכל התכנית, כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא,

עו"ד שרון אבני:

(לא ברור) בצהוב ובירוק זה חלק מהתב"ע או שזה,

שרה מנקיס:

כתבתי כדי להראות. זה השביל,

עו"ד שרון אבני:

אני מבקש להדגיש את זה.

אליעזר ראוכברגר:

תהיה לך זכות תגובה.

עו"ד שרון אבני:

לא, אני מתייחס למסמך שהיא מראה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מתייחס למסמך.

שרה מנקיס:

(לא ברור) וגם אנחנו מבקשים להתייחס לזה,

אברהם מנקיס:

להדגיש,

שרה מנקיס:

שימו לב.

אברהם מנקיס:

כמה הם הקפידו על הירוק.

שרה מנקיס:

כמה הם הקפידו שיהיה שטחים ירוקים לאורך כל, הם הקפידו בהקפדה יתרה לשמור על המאפיינים של השכונה ולא לתת סנטימטר מעבר לקווי הבניין לשום שינוי בבנייה, בכל השינויים. אני אציין שגם בפרוטוקול של הוועדה המחוזית היו הצעות לצאת מקווי הבניין והם נדחו. זאת הבקשה הספציפית, זאת, סליחה, זה התב"ע שאושרה לדירה הספציפית שאנחנו מדברים עליה. אוקי? שוב אני אומרת, כל השטחים מסביב ירוקים, נשמרו, אין שום חריגה של סנטימטר מקווי הבניין. והנה זה פלא, זאת התכנית שהוגשה עכשיו. אם שאלת על שינויים, בבקשה. כל השטחים הירוקים שדיברנו עליהם, כל השטחים הירוקים מסביב, בעצם נהרסים בבנייה הזאת. כל, כשאנחנו גרים 2 מטר מהבקשה. כן? יש פה, הבקשה היא משקפת, ככה, את כל השטחים הירוקים לספח אליהם, להוריד לקומת המרתף, להנמיך את זה לקומת המסד שאושרה בתב"ע, לפתוח פה דלתות, לרצף אותם ובעצם לעשות חצרות פרטיות ככה בתוך השביל. עכשיו,

רעיה רוטנברג:

תוך התקרבות אלינו, התקרבות משמעותית.

שרה מנקיס:

עכשיו, הנושא של, פה יש ממ"ד עם חצר נוספת בשטח הגישה שלנו, ממ"ד הם ביקשו, חצר וכניסה נוספת לבית. אפשר, ואפשר לראות את זה כאן. אפשר להמשיך הלאה. אני רוצה רק להמשיך לכם את גודל הנזק שיש לנו פה. הבקשה בעצם,

אליעזר ראובברגר:

רואים את זה, יש לנו את זה על המסך.

שרה מנקיס:

זה הבקשה, זה מה שהבקשה בעצם משקפת. אתם רואים את השטחים האלה, זה הבית שלי. אלה השטחים שהם מבקשים בעצם להרוס. אוקי! להרוס לגמרי, לקרב בין הבתים, פשוט, יש כאן פחות מ-2 מטר, זה בערך 1.75 מטר.

יוחנן וייצמן:

מי משתמש היום בשביל הזה?

שרה מנקיס:

השביל הזה זה שביל הגישה היחידי שלי ליציאה מהבית. כל השכונה משתמשת בזה. פה יש בתי כנסת, פה יש גינת שעשועים,

רעיה רוטנברג:

זה שביל ראשי.

שרה מנקיס:

זה שביל ראשי ומעבר. עכשיו, השטח הזה הוא מרווח מינימלי של חיץ שדרוש בצפיפות הרבה. הנה, פה יש חלון, פה יש, פה יש, החיץ הזה הוא חיץ נחוץ למינימום של,

יוחנן וייצמן:

הולכים לבנות על השביל או עד השביל?

דוברת לא מזוהה:

עד השביל,

שרה מנקיס:

לקחת את כל השטח של ,

יואל שבת:

עד השביל , עד השביל .

אליעזר ראוכברגר:

לא, עד השביל .

יוחנן וייצמן:

עד השביל ואת השביל להשאיר.

שרה מנקיס:

את השביל להשאיר. יש לנו פה, (לא ברור). יש פה מעבר,

רעיה רוטנברג:

(לא ברור) שתהיה מעבר בגטו. זאת אומרת, מצד ימין זה ממש חומה חסומה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה גברתי, תמשיכי.

שרה מנקיס:

אוקי. עכשיו, השביל הזה הוא גם שביל מעבר, כמו שאמרתי, הומה ביותר. זה בעצם מצמצם את השטח של, השטח הציבורי והשטח של (לא ברור) זה לוקח את החיץ המינימלי הזה, את כבשת הרש הזאת שיש לנו קצת לנשום בצפיפות הרבה בשכונה ובעצם מצמצם אותה לחצי, לחצי. יש לנו פה היזק ראייה, היזק שמיעה, נזק בפרטיות, פגיעה, הם פשוט נכנסים לנו לתוך, לתוך השטח שלנו גם ככה. אנחנו אוהבים אותם מאד אבל אנחנו יותר מדי חווים רואים ושומעים. אני לא מתארת לעצמי מה הם שומעים כי זה כל כך קרוב אבל בוודאי את השטח הזה, זה שטח מינימלי לחציצה נדרשת בשטח. עכשיו זה גם, אני מציינת, אני עוברת לשטח הנוסף ש-, המוקד הנוסף של ההתנגדות שלנו שמדובר פה על השטח הזה, בעצם שטח גישה מהצד, כן? שטח הגישה, פה הבית שלי, זאת הגישה לבית.

עו"ד שרון אבני:

אני לא יודע מה את מציגה. אפשר לראות?

אורית אליהו:

את מציגה את החזית שמוצע שמה ממ"ד?

רעיה רוטנברג:

לכן רצינו שזה יהיה על גבי מסך, שכולם יראו.

אורית אליהו:

אנחנו, הקובץ שהם שלחו לא נפתח.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כן, גברתי.

אורית אליהו:

את מציגה,

שרה מנקיס:

עכשיו, זה,

אורית אליהו:

מה שאת מציגה זה החזית שמוצע הממ"ד?

שרה מנקיס:

פה מוצע הממ"ד עם החצר, כן, זה בעצם הגישה שלנו היחידה ליציאה מהבית, מהשכונה, לכביש פה למעלה. עכשיו אני אראה לכם פה גם איפה מבוקשת הבנייה, פה, כן? וכאן. אלה שטחים ש-

עו"ד שרון אבני:

גם אני לא רואה.

שרה מנקיס:

סליחה. אוקי, עכשיו, ממ"ד זה דבר מאוד מאוד חשוב, בוודאי בתקופתנו. אנחנו גם כן חושבים שחשוב ביותר שבית בישראל יהיה לו ביטחון מוגבר, אבל גם הבקשה הזאת הוגשה בצורה בלתי מתחשבת ולא, בכלל לא התייחסה לנתונים מאוד בסיסיים של זה. עכשיו ככה, דבר ראשון, השטח הזה בעצם בנוי על מקום שיש לנו בו זיקת, הבקשה הזאת היא דורסת את זיקת ההנאה שיש לנו מטאבו, נסח טאבו עדכני שמראה שיש לנו זיקת הנאה פה בשטח שנותנת לנו בעצם את כל השטחים האלה, יש לנו זיקת הנאה למעבר חופשי ואין שום אפשרות בעצם לקחת ולבנות פה שום דבר. וודאי לא,

עו"ד שרון אבני:

אני לא רואה, אני רואה רק את הגב.

שרה מנקיס:

בוודאי לא,

יהודה פרוידינגר:

הם לא בונים מעל.

רעיה רוטנברג:

יש הצעות נוספות לבנות מעל.

שרה מנקיס:

בוודאי לא כאשר בתב"ע, כמו שאמרתי, התב"ע התייחסה לנושא של ממ"דים. הוועדה המחוזית שדנה בנושא של התב"ע התייחסה מאד ברצינות לנושא של מרחבים מוגנים, ודנה באפשרויות שונות לכל הדיירים בבניין הזה, ונתנה כל מיני פתרונות. למרות זאת, כמו שאמרתי, הוגשה פה בקשה בשטח הזה, בשטח הזה כמו שאמרנו, הוגשה פה בקשה לבנות, לעשות תוספת בנייה והיא נדחתה. כלומר, דנו בנושא של מרחבים מוגנים, הוגשה פה בקשה ודחו אותה. אפשר לראות את זה בפרוטוקול הוועדה המחוזית. לא ממ"דים ולא שום דבר אחר. היה חשוב ביותר לשמור על קווי הבניין. כן. עכשיו, דבר נוסף, גם לגבי הממ"ד עצמו. טבלת הזכויות של התב"ע כללה, דנה, אני אומרת, הוועדה המחוזית גם קיבעה את הנושא הזה כשהיא אמרה שזכויות הבניין המרביות הן מה שרשום בטבלה המחייבת כולל מרחבים מוגנים. אוקי? כולל מרחבים מוגנים. ואנחנו יודעים שיש מדיניות מהנדס העיר שבעצם נותנת הקלה רבה לנושא של ממ"דים, אבל גם בנושא הזה זה בתנאים מסוימים שצריך לעמוד בהם, ובמקרה הזה זה לא עומד בהם לצערנו. אני לא יודעת איך הגיעו למדידות האלו, אבל הבליטה הצידי חורגת ממה שנדרש,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) מקווי הבניין.

אברהם מנקיס:

(לא ברור) עקרונות נוספים.

שרה מנקיס:

יש, כמו שאמרתי, זה חורג מהבליטה הצידי המותרת יותר משני שלישי. אין לי מושג איך הוא הגיע, איך הגיעו למדידות האלה אבל זה לא מספרים נכונים, כמו שאמרתי, יש פה נתונים לא נכונים שהוגשו לעירייה. אין כאן גם, לא הציגו תכנית צל לכל הקומות. זה לא עומד ב-,

רעיה רוטנברג:

וגם אפשר למקם את הממ"ד,

שרה מנקיס:

ומה שחשוב, כמו שאמרתי, אפשר למקם את המרחב המוגן למקומות אחרים בתוך הבנייה. אפשר לעשות את זה בבנייה החדשה, אפשר לעשות חדרים מחוזקים כמו שעשו בבניינים בהמשך השורה. אפשר, יש להם קומה שלמה למטה מתחת, בתוך האדמה.

רעיה רוטנברג:

(לא ברור) חלק.

שרה מנקיס:

יש גם מקלט, באותה קומה. יש פתרונות אחרים שלא על חשבון שטחים ציבוריים עם זיקת הנאה שלנו שבעצם דורסת אותה.

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

שרה מנקיס:

אוקי. עכשיו, דבר נוסף חשוב שראוי לציון זה הנושא של השימור שאנחנו גם רשמנו אותו בפרוטרוט בהתנגדות. בתכנית כמו שאמרתי יש התייחסות מאד מחמירה לנושא של הצמחייה, של המרחבים הפתוחים ושל שימור העצים. השטח הזה, כמו שאמרנו, כל השטחים פה הם מלאים בצמחייה עבותה, בעצים לשימור, בעצי פרי, עצים גבוהים, שימו לב לגובה של העצים. אין עוררין על כך שזה עצים גבוהים. אני רוצה להראות פה, יש פה גם התייחסות לשימור במהלך הבנייה. זה ציטוט מהתב"ע, זה ציטוט מהתב"ע לגבי שימור העצים, שימו לב, יש פה שבעה עצים לשימור, כבודו. יש פה שבעה עצים לשימור, וכל העצים האלה באורח פלא נעלמו מהבקשה. אוי, נשארו שלושה. יפה. איפה נעלמו כל השאר? פלא פלאות, לא ברור איך זה. שוב אני אומרת, הצגה של נתונים לא נכונים. כמו שאפשר לראות,

אברהם מנקיס:

(לא ברור) גם.

שרה מנקיס:

יש גם בבקשה איזושהי העתקה, העתקה של עצים. לאן אתם בדיוק מעתיקים את זה? אתם הרי ביקשתם ריצוף. לא יועתק ולא כלום, זה פשוט הרס וחורבן של כל הצמחייה פה. אני רוצה רק להראות עוד את התמונה הזאתי שממחישה בעצם,

אברהם מנקיס :

זה לא שלנו.

שרה מנקיס :

אלה לא תמונות של השביל שלנו. זאת השכונה. לאורך כל השכונה זה שבילים שונים שמראים את המבנה של השכונה. זה כל השכונה, לאורך כל השכונה יש כאן את המרווחים האלה של הצמחייה, רצועות צמחייה. שביל צר, מרווחי צמחייה כפיצוי, כחציצה מינימלית כדי לשמור על,

רעיה רוטנברג :

זה רק (לא ברור) ,

שרה מנקיס :

תנאי מחייה, תנאי מחייה בסיסיים. צד אחד הגדר של השכנים, צד שני צמחייה. לאורך כל השכונה. אלה כמו שאמרתי זה רק מדגם מייצג של שטחים רבים. הנה, זה פה, בעצם המשולש שהם ביקשו. כל זה וזה, זה השטחים שבעצם רוצים לדרוס אותם ולנכס אותם .

אליעזר ראוכברגר :

טוב, תודה.

שרה מנקיס :

רגע, סליחה, שניה, כבודו. יש פה, גם אם, לוי יצויר שקיבלו אישור קנייני כלשהו, כביכול לעשות שינויים בשטחים האלה, אז אלף השינוי הזה, האישור הזה בכלל לא קביל בעינינו. גם אנחנו וגם וועד השכונה (לא ברור) . זה לא מקובל בעינינו כי מדובר פה בדיון, בסוגייה משפטית מורכבת לגבי הצמדת קולב, אני לא חושבת שפה, אם אתם רוצים אני יכולה להרחיב על זה אבל זה לא, פה אנחנו באים לוועדה התכנונית ופשוט מבקשים למנוע את העוול התכנוני הזה,

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

שרה מנקיס :

את הקטסטרופה התכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

שרה מנקיס:

סליחה, עוד דבר אחרון. לגבי הנושא של, יש, הם ביקשו גם כאמור כניסה נוספת לבית שלא מקובלת עלינו בשום פנים ואופן. הכניסה משולבת בבקשה לשנות גם את הכניסה למטה, הכניסה לבניין. הכניסה לבית בעצם היום היא מקומת הקרקע. הם ביקשו להזיז אותה, ואושרה בתב"ע לקומת הקרקע מסביב. הם ביקשו להזיז אותה לקומת המרתף ישר מהשביל, ובנוסף לפתוח כניסה נוספת כמו שאמרתי מלמעלה. לא מקובל עלינו בשום פנים ואופן שתהיה כניסה נוספת לבית משום צורה, וזה כולל גם, יש שם בקשה להצרכת מחסן מהשטח למעלה לשטח למטה. לא הייתה לנו מניעה לדבר הזה אם זה לא מחייב פריצת מדרגות נוספות למחסן, שבעצם שוב,

צחי ברים:

למה את מתנגדת לכניסה שהוא רוצה לשנות?

שרה מנקיס:

סליחה?

רעיה רוטנברג:

שתי כניסות,

שרה מנקיס:

שתי כניסות לבית?

רעיה רוטנברג:

שתי כניסות משני מפלסים?

שרה מנקיס:

קלאסי,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, זה לא עוזר שאת מדברת כי הפרוטוקול לא יודע מי את ולא את שמך,

שרה מנקיס:

שתי כניסות זה בית קלאסי,

אליעזר ראוכברגר:

זה סתם,

שרה מנקיס:

הכנה ליחידת דיור,

אליעזר ראוכברגר:

את סתם מבזבזת כוחות.

שרה מנקיס:

אני בטוחה שכולם מבינים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

תני לה לסיים, תרצי לדבר בצורה מסודרת, תקבלי.

שרה מנקיס:

זה בשילוב של כל הדברים הנוספים שמבוקשים כאן זה, מי שמבין, מי שמכיר את ה-, סליחה, אני פשוט רוצה להראות את התמונה, אולי עברתי אותה כבר. לגבי, פה בעצם זאת, פה הם מבקשים פריצת כניסה שנייה לבית, אוקי? ובעצם יפתחו עוד כניסה לבית (לא ברור). יש להם כניסות משני מפלסים. קלאסי, שתי דירות. עכשיו,

צחי ברים:

איפה זה מפריע אבל אני רציתי להבין. את אמרת שתכנונית, איפה זה מפריע לך?

שרה מנקיס:

אני לא רוצה שיהיה שמה יחידות דיור נוספות בשכונה,

אברהם מנקיס:

מכל הבחינות,

שרה מנקיס:

מכל הבחינות, ריבוי דיורים,

אברהם מנקיס:

חניות, אין לנו חניות, אין לנו אינסטלציה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

שרה מנקיס:

העמסה, סליחה, רגע, זה לא מאושר בתב"ע, זה סטייה ניכרת מהתב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

שרה מנקיס:

הוספת יחידות דיור. וגם דבר אחרון לגבי הנושא של תצ"ר,

אליעזר ראוכברגר:

פעם שלישית דבר אחרון.

שרה מנקיס:

סליחה. לגבי הנושא של תצ"ר, לא קיבלנו תשובות ענייניות מה בדיוק הייתה חוות הדעת שביטלה את הצורך בתצ"ר. אנחנו מחכים לתשובות גם על זה. והנושא הקריטי הוא שהינף אחד, שבדרך כלל מתייחסים אליו, די בקלות מוותרים עליו, אבל פה בגלל ש-, כמו שהראיתי לכם את הנושא של,

אברהם מנקיס:

השביל הצר.

שרה מנקיס:

השביל הצר והגישה המאד מאד קשה, במצב כזה שכל שכן יעשה את הבנייה הזאת בנפרד פשוט לא נוכל לעבור בשכונה 20 שנה, זה יהיה קטסטרופה ולכן זה מאד מאד קריטי.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה. גברת,

שרה מנקיס:

אני חייבת לציין שכתוצאה מכל התכנית הזאתי שהיא קטסטרופלית מבחינה תכנונית, מבחינתנו השכנים המצרניים, קיבלנו גם שתי חוות דעת של שמאים שונים על ירידת ערך בנכסים שלנו ולכן אנחנו פשוט לא יכולים לוותר, גם מבחינת הנזק, גם מבחינת הנזק היומיומי וגם מבחינת הנזק הנכסי שיש פה לנו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה.

שרה מנקיס:

ולשכונה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה גברתי,

שרה מנקיס:

ואני מבקשת,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

שרה מנקיס:

מאד מאד (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גברת רעיה רוטנברג.

שרה מנקיס:

כי אנחנו לא נוכל לוותר. תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רעיה רוטנברג:

אני אתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

רק אם יש לך מה להוסיף.

רעיה רוטנברג:

אני אתייחס לנקודה, אני הניזוקה העיקרית, אני נמצאת ממש בגובה שלהם. אני רק רוצה להראות את התמונה הזאת שמסבירה, אפילו השביל לא רואים פה, זה ביציאה מהבית שלי. אנחנו בהפרש של פחות משני מטרים, זה מה שאני רואה כשאני יוצאת מהבית.

שרה מנקיס :

(לא ברור) ישר, שימי לב.

רעיה רוטנברג :

כל הדבר הזה אמור להיעלם,

אליעזר ראוכברגר :

הבית שלך בצד שמאל?

רעיה רוטנברג :

זה החלון,

שרה מנקיס :

מול.

אברהם מנקיס :

מול.

רעיה רוטנברג :

כן, כן, הנה, ממול.

שרה מנקיס :

פה, לאורך הכל.

רעיה רוטנברג :

פה סלון, פה מטבח, פה סלון, לאורך כל החזית זה הבית שלי. כשאני פותחת את דלת הכניסה לבית זה חדר השינה של המבקשים. אני מדליקה אור, הם מבקשים ממני לסגור כי זה נכנס להם לתוך חדר השינה. זאת אומרת, תבינו את היזק הראייה והשמיעה, זה מה שבאתי לחדד פה. יש פה תמונה נוספת שמראה את השביל בעצם, זה בעצם הבית שלנו וזה מתחת של משפחת מנקס. זה הצמחייה, הם מבקשים לספח גם אותה כך שזה יהיה החלק הצר המפריד. בוא נאמר, רוצים בית משותף? תעשו פשוט גג, כנסו לתוך הבית שלי, באמת נהיה בית משותף לכל הדעות.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

רעיה רוטנברג:

זה הדברים שרציתי לחדד.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. מי משיב, משיבה?

צחי ברים:

אני יכול שאלה לפני שהם משיבים?

עו"ד שרון אבני:

עו"ד שרון אבני,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי ברים:

אני יכול שאלה לפני שהם משיבים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. שניה, כן, צחי בבקשה.

עו"ד שרון אבני:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, יש, חבר הוועדה צחי ברים רוצה לשאול שאלה לפני כן. כן.

צחי ברים:

יש התנגדות להצרת השביל, המעבר,

עו"ד שרון אבני:

אין הצרה של השביל.

צחי ברים:

לא הצרה של השביל,

שרה מנקיס:

המעבר, המעבר.

צחי ברים:

המעבר, ובממ"ד. הממ"ד אבל, זה לא מעבר שמה.

שרה מנקיס:

יש לנו שמה, יש לנו, סליחה, בוא,

רעיה רוטנברג:

יש שביל, אתה רואה?

שרה מנקיס:

יש לנו פה זיקת הנאה למעבר חופשי. זה המעבר שלנו.

צחי ברים:

יש מעבר ויש גינה, נכון? אם הבנתי נכון.

שרה מנקיס:

יש גם וגם, נכון. יש פה מעבר, פה אנחנו עוברים, מקצרים את הדרך, יש לנו פה אפשרות גם לחתוך את הדרך, לעשות את זה מפה, בוודאי, הנה, תסתכלו, הילדים עושים את זה כל הזמן. עכשיו, זה שאתה,

רעיה רוטנברג:

ברגע ש-,

שרה מנקיס:

מבחינה קניינית יש לנו פה את הזכות,

צחי ברים:

לא, קניינית הבנתי, רציתי לדעת מבחינה תכנונית.

שרה מנקיס :

גם מבחינה תכנונית, כמו שאמרתי, יש לי טיעונים לגבי נכונות הנתונים וההתאמה של זה לתב"ע.

עמנואל זלטס :

שרון אבני, לייזר.

עו"ד שרון אבני :

כן, סליחה,

אליעזר ראוכברגר :

כן, שרון,

עו"ד שרון אבני :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

עו"ד שרון אבני, בבקשה.

עו"ד שרון אבני :

אני עו"ד שרון אבני, אני מייצג את מבקש ההיתר. יחד איתי נמצאת גברת חיה נשר שהיא אשת המבקש,

אליעזר ראוכברגר :

כן.

עו"ד שרון אבני :

זה עורך הבקשה, מוטי קסלר. אני אשתדל להשיב על כל הדברים ולקצר. אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר :

מה שאתה לא תשיב, אתה מכיר אותי כבר, אני אזכיר לך, אני רשמתי את כל הנקודות.

עו"ד שרון אבני :

אני אגיד קודם כל,

אליעזר ראוכברגר :

ככל ש-,

עו"ד שרון אבני:

כמה דברים כלליים,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) בבקשה.

עו"ד שרון אבני:

כמה דברים כלליים לגבי מה ששמענו כאן.

אליעזר ראובברגר:

בבקשה.

עו"ד שרון אבני:

הבעיה היא שגברת מנקיס וכנראה גם גברת רוטנברג אומרים בגילוי לב, אנחנו המומים מהתב"ע. אנחנו המומים שיש תב"ע כזאת, ולכן, מכאן ההתנגדות. ההתנגדות היא לא לכל הדברים האלה שהם סטיות מינימליות מהתב"ע ואני תיכף,

שרה מנקיס:

אבל זה לא נכון.

צחי ברים:

רגע,

אליעזר ראובברגר:

רגע, סליחה, הוא לא הפריע לך.

עו"ד שרון אבני:

את יכולה לשאול את חברי הוועדה, מאד קשה לי לא להתפרץ, אבל התאפקתי.

מרדכי קסלר:

אני גם לא אמרתי לך דברים שאמרת,

עו"ד שרון אבני:

אז אל תתפרצי לדברים שלי.

אליעזר ראוכברגר:

מר קסלר,

שרה מנקיס:

סליחה, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

בואו, תנו לו בצורה מסודרת להשיב,

עו"ד שרון אבני:

אני שמעתי פה,

אליעזר ראוכברגר:

תהיה לך זכות תגובה,

עו"ד שרון אבני:

קודם כל הרקע,

אליעזר ראוכברגר:

תשמרי לעצמך, תכתבי לך הערות.

עו"ד שרון אבני:

הרקע לכל העניין זה שהמתנגדים כועסים על התב"ע. אבל מה לעשות, יש פה תב"ע מאושרת מלפני הרבה שנים והבנייה המבוקשת פה היא תואמת לתב"ע למעט כמה דברים שוליים, מינוריים, מינימליים, לא כמו התמונה המופרכת המוגזמת והשקרית שניסו להציג לכם כאן, ואני כמובן אמחיש את כל הדברים בנתונים ובעובדות, ולא בסיסמאות ריקות מתוכן. זאת נקודה ראשונה. נקודה שנייה חשובה, הם בכלל לא באותה חלקה. זאת אומרת, אנחנו מדברים, אנחנו בחלקה 16, הם בחלקה 14 אם אני לא טועה. לא רק שזה לא שכנים באותו בניין, זה אפילו לא שכנים מאותה חלקה. בתוך החלקה שלנו יש לנו כמובן הסכמה קניינית מלאה גם של הרוב הנדרש מהדיירים, גם של חברת טרגר שהיא הבעלים של השטחים שאנחנו מבקשים לעשות בהם את השינויים שמחוץ לקונטור הבניין וגם של כל מי שצריך. ככה שקודם כל ברמה התכנונית הבסיסית אין פה שכנים מאותו בניין, אין פה התנגדות מתוך הבניין. דרך אגב, בניגוד למה שנאמר פה, וועד השכונה שהוא בכלל לא צד לעניין, ישבנו איתו קודם, תומך באופן נלהב בבקשה הנוכחית. זה חלק מהדיס אינפורמציה והפייק ניוז שמוציגים פה כחלק מהתכנית. אז קודם כל כדי להבין איפה אנחנו עומדים. דבר שני, דובר פה על חריגה מטורפת מהוראות התב"ע. בוא נשים את הדברים על דיוקם. קודם כל תבדקו את ההמלצה של הצוות המקצועי

שלכם שבדק את כל הדברים לפני ולפנים, את חישוב השטחים, את העצים, את שפי"ע, את הקונטור, את השטחים, את הכל.

אליעזר ראוכברגר:

שפי"ע יש אישור אגב.

עו"ד שרון אבני:

בוודאי, הכל יש אישור. מה הבקשה הזאת עושה? עושה בנייה בדיוק בהתאם לקונטור של נספח הבינוי בתב"ע. כל הבינוי המבוקש בתוך הקונטור של התב"ע. נקודה ראשונה. השינויים בתב"ע הם בשני דברים. אחד, שינוי של מפלס הפיתוח של חצרות שנמצאות בתוך החלקה שלנו, לא בשביל ולא מהצד שלהם של השביל. שינוי מפלס הפיתוח בלבד של שתי חצרות בצד הדרומי של הבניין, תיכף אני אסביר גם מדוע הוא נדרש. ריצוף חצר בתוך שטח החלקה שלנו שזה בכלל פטור מהיתר, אפילו לא היינו צריכים לבקש את זה, פטור מהיתר לגמרי. אם צריך אני אציג פה את התקנה.

אליעזר ראוכברגר:

מכירים, החברים מכירים.

עו"ד שרון אבני:

תוספת פתח וכמה שינויים פנימיים שבאים לידי ביטוי בהצרכה בין המחסן לבין שטח של חדר שאמור להיות מחסן, כדי שהחדר העיקרי יהיה במפלס הדירה העיקרית והמחסן יהיה למטה, זה פשוט שיפור של המצב הקיים, אין לזה שום השלכות על השכנים ושום דבר. אז קודם כל אני רוצה להדגיש, אנחנו בונים בהתאם לתב"ע, חוץ משינוי מפלסים של שתי חצרות שמיד אני אתייחס אליהם. כל השאר,

אליעזר ראוכברגר:

גם לגבי הממ"ד.

יואל שבת:

ממ"ד.

עו"ד שרון אבני:

סליחה?

דוברת לא מזוהה:

ממ"ד.

אליעזר ראוכברגר:

גם לגבי הממ"ד.

עו"ד שרון אבני:

סליחה, סליחה, סליחה, והממ"ד שתיכף אני אתייחס אליו.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי לך שמה שתשכח אני אזכיר לך.

עו"ד שרון אבני:

לא, לא, אני מתנצל. זה רשום לי, אני אגיב לזה.

יואל שבת:

עצים גם.

עו"ד שרון אבני:

אז קודם כל צריך להבין,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יואל שבת:

עצים.

עמנואל זלטס:

עצים הוא אמר.

עו"ד שרון אבני:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

עצים הוא דיבר. יש אישור שפ"ע.

צחי ברים:

הוא אמר שיש אישור שפ"ע.

אליעזר ראוכברגר:

יש אישור שפ"ע.

עו"ד שרון אבני:

ואנחנו שומעים פה איזושהי התנגדות על הנזק המטורף לשכונה כולה. אני לא רואה פה התנגדות של השכונה כאן ולא של וועד השכונה. נזק מטורף של השכונה והפיכה של השכונה וצפיפות ודרמה ותכנית,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, עזוב, עזוב. עכשיו, כמו שהערתי לה,

עו"ד שרון אבני:

(לא ברור) אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

דבר לגופם של דברים, לא כותרות.

עו"ד שרון אבני:

אבל חשוב,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד שרון אבני:

אז עכשיו בוא נדבר, בוא נדבר בנתונים. בוא נתחיל קודם כל מהטענה, אנחנו גרים במרחק יריקה, זה שני מטר וכולי וכולי, בואו נדבר במספרים ברורים, נציג את המרחקים, נציג את המידות, למרות שאפשר לראות את זה מהבקשה. אני אחר כך אגיש לכם את זה אבל אני אתן את הנתונים האמיתיים. המרחק (לא ברור) מהקיר של הבניין של משפחת מנקיס ושל משפחת רוטנברג לקיר הכי קרוב של הבינוי שלנו, גם המבוקש וגם המוצע, הוא 8.5 מטר.

שרה מנקיס:

לא נכון.

עו"ד שרון אבני:

זה המרחק בין הקיר החיצוני, מדוד, בין הקיר החיצוני שלהם לקיר החיצוני המבוקש הכי קרוב, 8.5 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

היא טענה פחות מ-2 מטר.

עו"ד שרון אבני:

היא טענה במרחק יריקה. יש דרך אגב אליפות העולם ביריקות, אפילו אלוף העולם לא יורק 8 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, נו.

עו"ד שרון אבני:

אז אני אומר, זה חלק מהעניין. מציגים שקרים, כזבים, אבל בסוף יש נתונים,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר מקיר לקיר הכי קרוב.

עו"ד שרון אבני:

ויש מדידות. רגע. המרחק,

אורית אליהו:

היא טענה מהשביל.

עו"ד שרון אבני:

המרחק, שניה, רבותיי. המרחק, זה המרחק בין הקיר לבין הקיר. הקיר,

שרה מנקיס:

לא, זה לא נכון.

אורית אליהו:

בלי התוספת. בסדר, הוא אומר 8 מטר.

רעיה רוטנברג:

אבל הם רוצים להתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר,

עו"ד שרון אבני:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יש 11.

רעיה רוטנברג:

הם רוצים להתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

עם התוספת יהיה 8.

עו"ד שרון אבני:

רגע, לא, לא,

שרה מנקיס:

זה לא נכון,

עו"ד שרון אבני:

שניה אחת,

שרה מנקיס:

יש פה 7.2.

עו"ד שרון אבני:

קודם כל זה לא, זה לא המדידה הנכונה, אבל המרחק מקיר לקיר, אנחנו לא עושים תוספת בינוי לכיוון שלהם בכלל.

רעיה רוטנברג:

בוודאי שכן.

עו"ד שרון אבני:

אנחנו מורידים את מפלס החצר, אנחנו לא עושים שמה בינוי. זה חשוב להבין את זה. אנחנו לא חורגים מהבינוי המאושר בתב"ע ולא חורגים מהבינוי המאושר בכיוון שלהם גם לעומת המצב הקיים. את המצב הזה צריך להבין. כל מה שאנחנו עושים בצד שפונה למשפחת מנקיס שהיא בכלל במפלס יותר נמוך מהשביל, ומשפחת רוטנברג שהיא חצי קומה מעל השביל זה רק הנמכה של החצרות האנגליות, לא משנים במילימטר,

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר אמרת, זה כבר אמרת.

עו"ד שרון אבני:

לא, כי הם כל הזמן אומרים, הם מתקרבים,

אליעזר ראוכברגר:

זכותם להגיד,

רעיה רוטנברג:

(לא ברור) לא יוצאים,

עו"ד שרון אבני:

אבל אי אפשר להתפרץ כל שניה לדברים שלי, אדוני היושב ראש.

צחי ברים:

(לא ברור) בינוי לכיוון שלהם?

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מה-, כן, זה מה שהוא אומר. לא, יש, אבל לפי התב"ע.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) הנמכה.

אליעזר ראוכברגר:

יש, אבל לפי התב"ע.

שרה מנקיס:

סליחה, סליחה, מה?

עו"ד שרון אבני:

סליחה,

אברהם מנקיס:

לא, לא, לא,

צחי ברים:

יש לפי נספח בינוי,

שרה מנקיס:

שניה, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

שינוי במפלסים.

עו"ד שרון אבני:

רגע, אני רוצה,

רעיה רוטנברג:

לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

את אומרת לא, הוא אומר כן. אני, הוא אומר מה הוא אמר, הוא לא אומר מה העובדות,

עו"ד שרון אבני:

אדוני היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

זה אנחנו,

עו"ד שרון אבני:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

נבדוק אחר כך.

עו"ד שרון אבני:

אני מדבר לרגע על הנתונים. אמרו לנו מרחק יריקה, 2 מטר וכולי וכולי, המרחק מקיר אחד לקיר הכי קרוב שהוא דרך אגב הקיר הקיים כבר היום בשטח,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד,

עו"ד שרון אבני:

8.5 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

שרון אבני,

עו"ד שרון אבני:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת את זה כבר פעם שלישית.

עו"ד שרון אבני:

אני מתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

תתקדם בבקשה.

עו"ד שרון אבני:

המרחק בין הקיר של מנקיס ורוטנברג לשביל, לא כולל השביל, הוא 5 מטר. השביל עצמו 2 מטר, ומהשביל עד אלינו יש עוד 1.5 מטר, יחד זה יוצר את ה-8.5 מטר מרווח. אז כל הסיפורים ששמעתם פה, 2 מטר, מרחק יריקה, שטויות במיץ עגבניות. סליחה שאני אומר את זה בצורה הזאת. הנה כל המדידות והנה כל המרחקים, אני מגיש לכם את זה קודם כל כדי שהעובדות יהיו נכונות ומדויקות ובלי סיפורי מעשיות וקשקושים. זה לעניין המרחקים. עכשיו אני רוצה לדבר על נושא הצמחייה וזיקת ההנאה. קודם כל מבחינה קניינית, אני רוצה להשלים את התמונה רגע בעניין הזה. אני אומר, אנחנו בחלקה 16, הם בחלקה 14. כל השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

8.36 ליתר דיוק.

עו"ד שרון אבני:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר שהדיוק, גם מה שכתוב פה, 8.36, לא שזה משנה, כן? בין 8.36 ל-8.5 אין הבדל.

עו"ד שרון אבני:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

מסכים.

עו"ד שרון אבני:

8.36 זה בלי העובי של הגדר, לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בסדר. העובי של הקיר.

עו"ד שרון אבני:

אבל עדיין 8.36 יותר קרוב ל-8.5,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא,

עו"ד שרון אבני:

מ-2 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתווכח על זה. אמרתי,

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

8.36, 8.5, זה אותו דבר.

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה להתקדם לנושא של הטענה,

אריאל גולן:

זיקות הנאה.

עו"ד שרון אבני:

הכביכול קניינית, זיקת הנאה וכולי וכולי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

עו"ד שרון אבני:

אנחנו, כמו שאני אמרתי, בחלקה 16. בחלקה 16 יש בית משותף רשום, יש הצמדה בטאבו למי שצריך.
דרך אגב, גם בבדיקות שלכם, יש לציין, הצוות המקצועי,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, תני לי להקשיב.

עו"ד שרון אבני:

כל נושא הבעלויות נבדק בשלב הרישוי, מבקש ההיתר רשום כבעל החלקה. אין שום התנגדות של אף
שכן מתוך חלקה 16 לבינוי המבוקש. הבינוי המבוקש בחלקו הוא על שטח פרטי שמוצמד לחברת
טרגר, שאני כמוכן אתן לכם את ההסכמה שלה לבינוי כדי שהדברים יהיו מסודרים.

יוחנן וייצמן:

שטח פרטי או פתוח פרטי?

עו"ד שרון אבני:

אז אני אומר,

יואל שבת:

לא, (לא ברור),

עו"ד שרון אבני:

שניה,

יואל שבת:

איזה חלק.

יוחנן וייצמן:

בתור מה הוא פרטי?

יואל שבת:

לא, איזה חלק?

מרדכי קסלר:

הוא מוצמד למחסן.

יוחנן וייצמן:

מה?

מרדכי קסלר:

הוא מוצמד למחסן.

עו"ד שרון אבני:

צריך, מאחר שיש פה, אני אתייחס,

רעיה רוטנברג:

רגע,

שרה מנקיס:

סליחה, אפשר להתייחס לזה?

עו"ד שרון אבני:

אני אתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

תהיה לך זכות תגובה, אמרתי לך את זה, תרשמי לך את הנקודות.

שרה מנקיס:

המחסן לא קיים.

עו"ד שרון אבני:

אני אתייחס לכל הדברים ברשותכם. אני אראה לכם את זה פה. אפשר טיפה להגדיל,

אורית אליהו:

מה אתה רוצה להגדיל?

עו"ד שרון אבני:

לעשות zoom out לחצר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זהו.

עו"ד שרון אבני:

מה שאנחנו מבקשים פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד שרון אבני:

קונטור הבינוי זה זה, לא משנה את המצב הקיים חוץ מהממ"ד שהוא פה, ולא, משנה רק את מפלס החצרות האלה כאן וכאן. זה אנחנו מבקשים במקום הערוגות האלה שקיימות היום,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מנמך.

עו"ד שרון אבני:

להנמך את המפלס,

שרה מנקיס:

ולרצף.

עו"ד שרון אבני:

זה מה שמבקשים, לא מבקשים פה,

שרה מנקיס :

ולרצף.

עו"ד שרון אבני :

ריצוף אפשר,

שרה מנקיס :

ולרצף.

אליעזר ראוכברגר :

אבל לרצף הוא לא צריך בכלל היתר.

שרה מנקיס :

ולעשות גדר.

אליעזר ראוכברגר :

גם זה, תלוי באיזה גובה.

עמנואל זלטס :

עד מטר וחצי.

אליעזר ראוכברגר :

עד מטר וחצי,

שרה מנקיס :

(לא ברור) אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר :

גם זה הוא לא צריך היתר.

עו"ד שרון אבני :

עכשיו אני רוצה להתייחס,

רעיה רוטנברג :

(לא ברור) .

עו"ד שרון אבני:

אני פשוט רוצה לענות לדברים לפי סדרים. החריגה היחידה מהקונטור זה הממ"ד שנמצא פה. זאת החריגה היחידה מהקונטור. עכשיו, אומרים המתנגדים,

שרה מנקיס:

סליחה, כבודו, אפשר טיפה לזוז שאני אראה גם?

עו"ד שרון אבני:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך מאחורה אם את רוצה.

עו"ד שרון אבני:

אז אני קודם כל מתייחס לנושא הקנייני. השטח הזה, השטח של החצר האנגלית לצורך העניין הימנית והשטח של החצר האנגלית השמאלית,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד שרון אבני:

שני השטחים האלה הם שטחים של חברת טרגר, מוצמדים לחלקה בתת חלקה 36 בבניין שלנו. טרגר מסכימים לבקשה, אני מגיש לכם את המסמכים.

אליעזר ראוכברגר:

תן לאילנית בבקשה.

עו"ד שרון אבני:

אז פה אין, יש פה גם,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית,

עו"ד שרון אבני:

אישור של המינהל, של טרגר עם החברה המשכנת, גם אישור של אבי אברמסון בשם טרגר, גם ייפוי כוח של טרגר וגם עוד מסמך אחד ששכחתי מה הוא אבל זה, נותן לך את כל, זה לגבי שני השטחים האלה. אני מדגיש שוב, אדוני היושב ראש, שום בינוי חדש, שום עלייה מעל מפלס השביל. בסך הכל הנמכה של הערוגה כדי ליצור פה אוורור יותר טוב,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, ועכשיו לגבי הממ"ד?

עו"ד שרון אבני:

ושום פגיעה,

יוחנן וייצמן:

מה הייעוד שלהם?

עו"ד שרון אבני:

ושום פגיעה במתנגדים, וכל זה בתוך שטח פרטי שהבעלים שלו מסכים לגמרי.

יוחנן וייצמן:

מה הייעוד שלהם? בטרגר, אמרת לנו בינוי,

עו"ד שרון אבני:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא שפ"פ או משהו כזה?

עו"ד שרון אבני:

מה פתאום, זה שטח פרטי של החלקה. זה החלקה,

אריאל גולן:

לא, הוא שואל מה הייעוד, ייעוד מגורים?

עו"ד שרון אבני:

אז אני עונה, זה מגורים, בוודאי.

יוחנן וייצמן:

ייעוד מגורים.

עו"ד שרון אבני:

זה חלקה 16, הייעוד הוא למגורים.

יוחנן וייצמן:

מה הסימון בתשריט, אתה רוצה להגיד לנו סתם?

אברהם מנקיס:

מי מתחזק היום את הגינה הזאת?

רעיה רוטנברג:

אה, שאלה טובה.

שרה מנקיס:

יפה, שאלה מצוינת שאלת.

רעיה רוטנברג:

זו השאלה.

שרה מנקיס:

זו השאלה שמלמדת על המשמעות של,

עו"ד שרון אבני:

רגע, לא, לא, אי אפשר, אני מבקש, אני אשיב על כל השאלות.

נלי צדוק:

תסרקו, שיהיה בתיק.

עו"ד שרון אבני:

אז קודם כל ברמה הקניינית, הבינוי המבוקש כאן הוא הנמכה של חצרות עם ריצוף, בלי ריצוף, זה לא משנה, אין פה שום פגיעה לא קניינית, לא ויזואלית, לא אחרת, שום שינוי בהיזקי הראייה. להיפך, דווקא זה שאני מנמך פה את החצר מקשה עליי לראות אותם. זה לגבי החצרות האלה. לגבי המקום שבו מבוקש הממ"ד, כל השטחים יש להם איזושהי זיקת הנאה. צריך להבין, זיקת הנאה זה לא אומר שבכל השטח הזה יש לבעלים של חלקה 16, של חלקות אחרות, יש להם אפשרות למנוע ממני לעשות שימוש. זה פשוט הפוך מההגדרה של זיקת הנאה לפי החוק, אני פונה לאילנית בעניין הזה. ההגדרה

של זיקת הנאה לפי החוק, אני מפנה לחוק המקרקעין, זיקת הנאה זה שעבוד של מקרקעין שאין עימו זכות להחזיק בהם. זאת אומרת, מישהו שיש לו זיקת הנאה הוא לא יכול למנוע מבעל הקרקע עצמו להשתמש במקרקעין. הוא יש לו איזושהי זכות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לעשות בינוי,

אילנית מיכאלי:

לא, אבל בוא,

יוחנן וייצמן:

אם עשינו שביל עם זיקת הנאה,

אילנית מיכאלי:

מה שווה זיקת הנאה אם אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה?

עו"ד שרון אבני:

רגע, עכשיו אני רוצה להתייחס, להתייחס באופן מעשי.

רעיה רוטנברג:

(לא ברור).

אילנית מיכאלי:

אם אתה חוסם לו את המעבר אז מה?

עו"ד שרון אבני:

אני מבקש, אני לא חוסם, אני מגיע עכשיו לעובדות, אילנית. המעבר הוא זה, זה המעבר. אלה המדרגות, כאן עוברים. כל השטח הזה, שאומרת כאן הגברת, הילדים שלנו מקצרים שם את הדרך כל הזמן, מפה כאילו. לא מינייה ולא מקצתיה, זה בלתי אפשרי. פה יש מפלס גובה. אני עם כל הגובה שלי, כן, אני עברתי, אני הייתי שם אתמול, נכנסתי מפה לתוך החצר, ראיתי לראות את כל הסיפורים על הצמחייה וכולי וכולי. עם כל הגובה שלי, ואני כמו שאתם יודעים לא בן אדם נמוך, הייתי צריך להתאמץ כדי לעבור פה את הגדר, כדי לעבור פה,

שרה מנקיס:

כנראה עברת את גיל 20.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, גברתי.

עו"ד שרון אבני:

אף אחד, אף אחד בחיים, אף אחד בחיים לא עובר במקום הזה. המקום הזה הוא מקום ריק, יש פה כמה צמחים, יש פה עצים שנשמרים. אף אחד לא עובר בשטח הזה. זה שטח שהוא בבעלות חלקה 16,

דוברת לא מזוהה:

הנה.

עו"ד שרון אבני:

יש זיקת הנאה כללית על כל זה, זה לא מונע מאנשים לעשות, אם אני כבעלים יכול לקבל מכם היתר גם אם לא כל הבעלים מסכימים, אז בוודאי שאני יכול לקבל אם מישהו שיש לו זיקת הנאה מתנגד. על אחת כמה וכמה ומקל וחומר, אם אני לא מביא הסכמה של 100% ועדיין נותנים לי היתר על סמך שני שליש, בוודאי ובוודאי שמישהו פה זיקת הנאה שלא עובר פה בחיים לא יכול להתנגד לדבר הזה בשלב הרישוי. ירצו למנוע את זה ממני בטענות קנייניות כאלה ואחרות, יפסידו שם, אבל זה לא מונע מכם לדון בבקשה ולאשר אותה. יש פה את כל התימוכין הקנייניים הנדרשים. אז השטח הזה, כמו שאני אמרתי קודם, הוא לא משמש למעבר בחיים. אי אפשר לעבור שם הלכה למעשה, צריך לעבור פה גדרות ומפלסי גובה שלא, תיכף אני אראה לכם,

שרה מנקיס:

גדרות.

עו"ד שרון אבני:

את (לא ברור) ואת ההדמיות, ובטח ובטח שזה לא צריך לבוא בחשבון כשיקול נגד לממ"ד, עם כל החשיבות של הדבר. אז זה לגבי הטענות על זיקת הנאה. לגבי ריצוף החצר וכן הלאה, כמו שאמרנו, זה בכלל פטור מהיתר. אני רוצה ברשותכם להראות לכם תמונות של המקום הזה כדי שתבינו על מה אני מדבר. כאן אתם רואים, אני אראה את זה ואחר כך אני אגיש את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא התייחסת, עו"ד שרון אבני, לנושא של פתיחת הפתח הנוסף.

עו"ד שרון אבני:

אני מגיע לזה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

עו"ד שרון אבני:

קודם כל זה המצב הקיים היום.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) פשוט אמרתי שאני אזכיר לך מה ש-,

עו"ד שרון אבני:

לא, לא, אני עוד לא סיימתי. זה המצב,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, לא אמרתי שסיימת.

עו"ד שרון אבני:

זה המצב,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת שאתה רוצה להראות לנו תמונות, (לא ברור),

עו"ד שרון אבני:

לא, זה תמונות שמתייחסות לנושא הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי.

עו"ד שרון אבני:

אני מגיש מסמכים לפי נושאים.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד שרון אבני:

זה התמונות של המצב הקיים היום, אפשר לראות פה את המעבר עצמו, מסודר, שביל, מסודר, מדרגות, מרוצף, גדרות ומעקות, וכל השטח הזה,

אורית אליהו:

רגע, רגע,

עו"ד שרון אבני:

סליחה.

אורית אליהו:

נחזור לשם.

עו"ד שרון אבני:

השביל הזה שאתם רואים פה זה השביל הזה, והשטח שאתם רואים מאחורה עם הצמחייה זה השטח הזה שכמו שאתם אומרים, גם בגלל הטענה של הצמחייה הוא לא יכול לשמש כמעבר כך שיש פה גם סתירה מבחינת המתנגדים. אנחנו מראים כאן, זה המצב הקיים של השביל עם השטח וזה המצב של אותו שטח שבו אנחנו מבקשים,

שרה מנקיס:

אפשר לראות?

עו"ד שרון אבני:

כן.

שרה מנקיס:

זה לא, זה הדמיה.

עו"ד שרון אבני:

לא, זה לא הדמיה.

שרה מנקיס:

העץ הזה הוא, (לא ברור) שקצו אותו.

עו"ד שרון אבני:

תיכף אני אציג הדמיה. אדוני היושב ראש, זה תמונות, זה תמונות של המצב הקיים מהשטח גם של המעבר האמיתי, השביל, וגם של השטח שיש בו היום צמחייה ואף אחד לעולם לא עובר בו. זה המצב הקיים.

אברהם מנקיס:

בתור מה אתה אומר (לא ברור) ?

עו"ד שרון אבני:

לגבי,

שרה מנקיס:

בתור מה אתה אומר את זה?

אברהם מנקיס:

יש לי שאלה, מה זה אף אחד לא עובר?

שרה מנקיס:

אתה גר שם, אתה חי שם? איך אתה יכול להגיד כזה דבר?

עו"ד שרון אבני:

(לא ברור).

רעיה רוטנברג:

אני רק רוצה לומר שנמצאות שם כוסות קפה משום מה.

עו"ד שרון אבני:

לגבי המצב המבוקש,

רעיה רוטנברג:

משום מה.

אליעזר ראוכברגר:

מיציתם את קריאות הביניים. כן.

עו"ד שרון אבני:

לגבי המצב המבוקש, אתם יכולים לראות פה את קיר התמך הזה שהוא עושה את האבחנה בין שני המפלסים. אנחנו בסך הכל מבקשים את הממ"ד לעשות פה. הרי אף אחד לא יכול לקפוץ מהקיר הזה לכאן, ואף אחד לא יכול לעבור מכאן לכאן. אנחנו מבקשים את הפינה הזאת שממילא לא מנוצלת לשום דבר וממילא יש פה הפרשי מפלס של לפחות חצי קומה, כאן אנחנו מבקשים לעשות את הממ"ד בצורה שלא מפריעה לאף אחד ולא מונעת מעבר מאף אחד. אף אחד לא עובר שם היום, אף אחד לא יעבור שם בעתיד אם יהיה שם ממ"ד ובלי שיהיה שם ממ"ד. אז כאן אתם יכולים לראות הדמיה של המצב של אותה גינה עם הממ"ד ובלי הממ"ד, אני אגיש לכם את כל הדברים.

חיים אפשטיין:

אנחנו מדברים פה על קומת הקרקע למטה, של השביל?

עו"ד שרון אבני:

אנחנו, לא, זאת הקומה שמעל קומת השביל. הקומה של השביל, השביל דרך אגב הוא לא,

חיים אפשטיין:

אז למה מבקשים (לא ברור) ?

שרה מנקיס:

כן, הכל באותו מפלס.

עו"ד שרון אבני:

הו, אני מגיע לזה. למה מבקשים כניסה נפרדת. הכניסה הנפרדת מבוקשת בגלל מצבו של מבקש,

אליעזר ראוכברגר:

שני דברים, גם כניסה נפרדת וגם הנמכת הכניסה הנוכחית.

עו"ד שרון אבני:

אני מגיע לזה. לגבי הכניסה הנפרדת. הכניסה הנפרדת מבוקשת כאן, בנקודה הזאת.

יואל שבת:

תכנית אתה רוצה?

עו"ד שרון אבני:

לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

תגדילי, תגדילי טיפה, אורית.

עו"ד שרון אבני:

לא, זה המפלס הנמוך יותר. הכניסה הנפרדת מבוקשת כאן. אני מציג לכם אישור רפואי של מר יואל נשר שלצערי הרב סובל ממחלת ריאות כרונית,

רעיה רוטנברג:

אז ניתן,

שרה מנקיס:

מה הקשר?

רעיה רוטנברג:

לעשות (לא ברור) למטה.

עו"ד שרון אבני:

אדוני היושב ראש, באמת אי אפשר ככה. אני ישבתי בשקט,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר, בסדר,

עו"ד שרון אבני:

ישבתי (לא ברור) כל השקרים,

אליעזר ראוכברגר:

בואו, בואו, עו"ד אבני,

עו"ד שרון אבני:

לא התפרצתי,

אליעזר ראוכברגר:

קריאות ביניים לא, זה לא נהוג.

אברהם מנקיס:

אבל אתה מדבר,

עו"ד שרון אבני:

(לא ברור) בביטחון שלי.

שרה מנקיס:

אבל סליחה, כבודו, הוא מדבר ומדבר ומדבר, אני כבר אשכח לענות לו, אני רוצה לענות לגופו של עניין.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש פה סדרי דיון, לא מוצא חן בעינייך סדרי הדיון פה את יכולה ללכת, אני לא מכריח אותך להישאר.

עו"ד שרון אבני:

אתם טענתם חצי שעה, אני טוען פחות מזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכריח אותך להישאר. אלה סדרי הדיון, מה אפשר לעשות?

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה להסביר את הצורך בעניין. קודם כל אין איסור לא בתב"ע ולא בשום מקום אחר לעשות יציאה לגינה מהדירה, אין איסור כזה. לא בתב"ע, בטח לא בתקנון הבית המשותף שבכלל לא הוצג פה ובשום דבר אחר. אז קודם כל אין פה איסור, ולכאורה הדבר הזה מותר. במקרה הזה זה לא רק מותר, זה פיקוח נפש. הצגתי לכם את האישור, מר יואל נשר,

אברהם מנקיס:

מי זה מר יואל נשר?

יוחנן וייצמן:

הבעלים של הדירה.

עו"ד שרון אבני:

הבעלים של הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד שרון אבני:

כמו שאתם יכולים לראות, כמו שאתם יכולים לראות באישור הרפואי שצירפתי לכם, הריאות שלו הם בחמישית תפקוד מריאות של בן אדם רגיל, 20% תפקוד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה רק תראה את זה גם למתנגדים.

עו"ד שרון אבני:

בשמחה. כל מדרגה מבחינתו,

אליעזר ראוכברגר:

תראה את זה גם למתנגדים.

עו"ד שרון אבני:

בשמחה. כל מדרגה מבחינתו זה מאמץ. גם ככה הבניין, אפשר להראות פה רגע את המדידה, רק שאני אסביר מה המדרגות? לא, טיפה יותר zoom out.

אורית אליהו:

תעלה את זה טיפה למעלה.

עו"ד שרון אבני:

לא, זה בסדר.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

אבל יוחנן, זה גם היה בתיק השני ואישרנו.

עו"ד שרון אבני:

הצורך, הצורך בכניסה, אדוני היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד שרון אבני:

גם ככה יש פה לצערנו, יש פה לצערנו הפרשי מפלס בין מפלס הבניין לבין מפלס הכביש למעלה, גם ככה יש פה מדרגות, אבל המטרה בדלת הזאת בראש ובראשונה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר על הנוספת?

עו"ד שרון אבני:

כן, זה לחסוך את הירידה הזאת, את ההליכה מפה, את העלייה פה ואת העלייה פה. זאת אומרת, אנחנו מדברים פה במצטבר על משהו כמו שתי קומות של ירידה ועלייה שאותן מר נשר בגלל המצב שלו מבקש לחסוך באמצעות כניסה מהמקום הזה. זה הכל. עכשיו, מה שמפריע לי,

חיים אפשטיין:

רגע, ואיפה היום הכניסה?

עו"ד שרון אבני:

היום הכניסה מפה. הוא פשוט צריך לרדת את כל זה, לעלות,

חיים אפשטיין:

זה הרחוב העליון כאילו?

עו"ד שרון אבני:

הכביש הוא פה.

חיים אפשטיין:

אז זה (לא ברור).

עו"ד שרון אבני:

כדי להגיע הביתה הוא צריך לרדת,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר על הכביש של הדף היומי?

עו"ד שרון אבני:

לרדת את כל זה, אנחנו מבקשים לחסוך את הגרם הזה ולהיכנס מפה. זה הכל.

חיים אפשטיין:

לא הבנתי, זה הדף היומי למעלה?

עמנואל זלטס:

כן, כן.

עו"ד שרון אבני:

כן, זה הדף היומי.

חיים אפשטיין:

נו?

עו"ד שרון אבני:

עכשיו, המכוניות חונות פה. כדי להגיע היום (לא ברור) הוא צריך לרדת מפה, לעשות את כל הסיבוב הזה, וכאן יש גם עלייה ומדרגות. פה, כאן, מפה. זאת הדרך, ככה הוא עולה. ומה שאנחנו מבקשים,

חיים אפשטיין:

מה זה המדרגות האלה?

עו"ד שרון אבני:

זה מדרגות הכניסה המשותפת לבניין. אנחנו יורדים מפה ומגיעים לכאן. כל מה שאנחנו מבקשים מטעמים בריאותיים, מטעמים של פיקוח נפש.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בוא, בוא, עו"ד אבני, מה שמטריד אותם זה, אין להם כמובן, אני מניח שאין להם שום רצון להקשות על הנושא הבריאותי של מר נשר.

אברהם מנקיס:

לא רק זה, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אל תפריע לי לפחות. מה שהם חוששים זה מפיצול. אומרים, תוספת יחידת דיור. הם אומרים, יש להם מספיק בעיות חניה ויש מספיק זה. השאלה אם מר נשר שאני מבין שהגברת נמצאת פה, או אתה כעורך דין מטעמם מוכן להצהיר לנו לפרוטוקול בהתחייבות שלא תהיה שמה תוספת של יחידת דיור,

אברהם מנקיס :

לא,

רעיה רוטנברג :

יש לי הצעה אחרת.

אברהם מנקיס :

שיחסמו, שיחסמו את הכניסה למטה, אנחנו מתעקשים,

עו"ד שרון אבני :

לפחות, אם אתה לא (לא ברור),

אברהם מנקיס :

שיחסמו את הכניסה למטה.

אליעזר ראוכברגר :

זה אתה אומר. אני אמרתי,

אברהם מנקיס :

אתה אמרת,

רעיה רוטנברג :

אנחנו מבקשים.

אברהם מנקיס :

אני שכן שלו ואתה אמרת, דיברת בשמי, על הדאגה,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא, לא דיברתי בשמך,

אברהם מנקיס :

על הדאגה לבריאות שלו.

יוחנן וייצמן:

דיבר בשם הוועדה, לא בשמך.

אליעזר ראוכברגר:

דיברתי, דיברתי מה שאמרה הגברת במסגרת ההתנגדות שלה. היא אמרה שתוספת יחידת דיור, ואתה צעקת, יש לנו גם ככה בעיות חניה. אז לכן אני פשוט אמרתי את זה,

רעיה רוטנברג:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

ושאלתי את השאלה.

רעיה רוטנברג:

אפשר להתייחס לזה?

אליעזר ראוכברגר:

רוצה, בתגובה. יהיה לך זכות תגובה על פי החוק. אחרי שהמבקש עונה יש לכם זכות תגובה. תרשמי את הדברים, הכל בסדר. אלה סדרי הדיון, מה אפשר לעשות?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אני רק אומר, את אמרת והוא הוסיף עוד את זה, יש לנו גם ככה מספיק בעיות חניה. אני שואל אותו את השאלה הזאת.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני שואל אותו שזה יופיע בפרוטוקול, שאם בעבר, אם בעתיד הוא יפר את זה אז זה אומר שהוא הפר את החלטת הוועדה, זה הכל, לכן אני שואל. אם יש לאדון עוד תוספות מעבר למה שאני שאלתי זכותו להגיד את זה במסגרת התגובה, זה בסדר גמור.

עו"ד שרון אבני:

אפשר רק,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד שרון אבני:

להשיב לשאלה?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

עו"ד שרון אבני:

קודם כל התשובה לשאלה היא כן, אני מצהיר בשם מרשיי שאני מיופה כוח שלהם, מצהיר ומתחייב,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד שרון אבני:

אין פיצול של הדירות, לא מבוקש ולא יהיה ולא קיים גם היום.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עו"ד שרון אבני:

לא יהיה פיצול של הדירות, אין לנו שום (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש, אורית,

עו"ד שרון אבני:

שהפיקוח יבוא ויבקר,

אליעזר ראוכברגר:

אורית, נלי, אורית, נלי, דליה, אני מבקש לרשום את זה בפרוטוקול,

עו"ד שרון אבני:

אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

כחלק מהחלטת הוועדה שמשפחת נשר באמצעות בא כוחה עו"ד שרון אבני מתחייבים שלא תהיה שם תוספת של יחידת דיור ולא יהיה פיצול. אוקי, הלאה.

עו"ד שרון אבני:

אני גם מתחייב לאפשר לפיקוח להיכנס לבניין בכל עת ומוותר על זכותם של בעלי הבית לצו כניסה למקרקעין, עד כדי כך.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

עו"ד שרון אבני:

אבל אני רוצה להוסיף לתשובה שלי, אדוני, אמר כבוד היושב ראש, אני בטוח שהם לא חולקים על הצורך הזה. אני בטוח שהם כן חולקים. למה? כי למרות כל ההצהרות על הפרגון והאהבה שבמאמר מוסגר אני אומר, עם אהבה ופרגון כאלה על כל שונאי ישראל, הם נמצאים פה, אדוני. כאן (לא ברור) שלהם, אתם (לא ברור) פה, זה בכלל לא קשור אליהם, לא בכיוון שלהם, רחוק מהם, לא רואים את זה אפילו.

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל לכן, לכן,

עו"ד שרון אבני:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

רגע,

אברהם מנקיס:

זה חלק מההתנגדות שלנו.

אליעזר ראובברגר:

אבל לכן הדגשתי את מה שהוא אמר שיש בעיות חניה. חניה לא משנה אם הפתח הוא כאן או כאן.

עו"ד שרון אבני:

אבל אנחנו לא מפצלים את הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, אז זה ענית, ענית והתחייבת והדברים בפרוטוקול. אוקי, הלאה.

עו"ד שרון אבני:

אני, זה לעניין, זה לעניין,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אבני, הלאה.

עו"ד שרון אבני:

כן, אני רוצה להתקדם,

דוברת לא מזוהה:

דיברנו על שקרים.

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה להתקדם. שמענו פה המון טענות על הצפיפות של השכונה. עם כל הכבוד, אם זאת שכונה צפופה המתנגדים לא יודעים מה זה צפיפות, אבל אני לא רוצה להיכנס לזה כי זה ברמת הסיסמאות וכן הלאה וכן הלאה. כל הטענות על זה שכן קיבלו הודעה,

אברהם מנקיס:

גרנו בשמואל הנביא.

עו"ד שרון אבני:

או לא קיבלו הודעה, לא רלוונטיות לפי הפסיקה. מי שבא והתנגד מנוע מלהעלות טענות לגבי פגמים בפרסום, מה גם שאין פה שום פגם בפרסום, ומי שרצה להתנגד התנגד. אני מתקדם. שמעתי פה טענה על סיפוח שטחים ירוקים. אין פה שום סיפוח, הסברתי את העניין הקנייני, יש פה שינויים במפלס,

צחי ברים:

אנחנו בעונה של סיפוח עכשיו.

עו"ד שרון אבני:

סליחה?

צחי ברים :

אנחנו בעונה של סיפוח.

עו"ד שרון אבני :

לא מבחינתנו. אני רוצה להתייחס לנושא,

יוחנן וייצמן :

לא, תסביר לי, עו"ד אבני, תסביר. יש גינה, הוא מרצף אותה. זה לא סיפוח?

עו"ד שרון אבני :

בטח לא שלהם.

יוחנן וייצמן :

לא שלהם.

עו"ד שרון אבני :

אם כל השכנים בבניין שלי לא מתנגדים אז זה לא עסק שלהם בכלל. זה פטור מהיתר.

חיים אפשטיין :

בגלל זה אני שאלתי קודם שאלה מי מתחזק את הגינה הזאת.

אילנית מיכאלי :

לא, אבל הנושא,

שרה מנקיס :

הו, הו, הו,

אילנית מיכאלי :

של זיקת הנאה מאד,

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון אבני :

מי שאחראי על תחזוקה,

אילנית מיכאלי:

מאד מטריד.

עו"ד שרון אבני:

אז אני עונה. מי שאחראי על תחזוקת הגינה הזאת והזאת וכל, וגם השטח ההוא, זה הבעלים של חלקה 16. זה לא הם, זה לא קשור אליהם, זה לא קשור לעירייה, זה משהו פנימי של הבניין שלנו, זה הכל.

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון אבני:

זה לא קשור, תבדקו (לא ברור).

חיים אפשטיין:

אני חייב להגיד לך שגרתי פעם בשכונה הזאת,

שרה מנקיס:

הו, יופי.

חיים אפשטיין:

אז אני יודע שהיינו משלמים על הגינון של כל השכונה.

שרה מנקיס:

יפה, (לא ברור).

עו"ד שרון אבני:

אני לא עד כדי כך (לא ברור),

שרה מנקיס:

אתה יודע, נגלה לך שאנחנו עדיין משלמים.

עו"ד שרון אבני:

רגע, רגע, תן לי,

שרה מנקיס:

עדיין.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי.

חיים אפשטיין:

להגיד לך (לא ברור),

עו"ד שרון אבני:

חיים, חיים,

שרה מנקיס:

אפשר להגיב?

עו"ד שרון אבני:

חיים, חיים, השאלה היא אחרת. השאלה היא לא מי מתחזק, השאלה היא מי אחראי. עכשיו, אם השכנים למרות שהאחריות על תחזוקת הגינה חלה על בעלי הגינה עצמה, אם השכנים מסכימים לעשות משהו אחר, למנות את הוועד לתחזק והכל, לגיטימי לגמרי. אבל זה לא טענה.

רעיה רוטנברג:

אנחנו משלמים מכספנו.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

בוא, גם (לא ברור) התשלום היחסי לכל אחד.

עו"ד שרון אבני:

לא,

רעיה רוטנברג:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

חיים אפשטיין:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

היה, לא, היה חלק, סליחה, חיים,

חיים אפשטיין:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רגע, היה חלק שהיה מוטל עליך לתחזק?

חיים אפשטיין:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יפה. אז יכול להיות,

(מדברים ביחד)

אברהם מנקיס:

לא, לא,

שרה מנקיס:

לא, לא, לא הבנת.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, יכול להיות שבמקום לקחת, אתה תיקח גן אחד והם ייקחו גינן אחד וזה, אמרו,

אברהם מנקיס:

לא, זה לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בוא ניקח גן אחד לכולם,

שרה מנקיס :

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר :

וישלמו.

אברהם מנקיס :

אין שמה שטחי גינון חוץ מזה.

שרה מנקיס :

לא, זה שטחי הגינון.

אברהם מנקיס :

אין שטחי גינון.

שרה מנקיס :

אני יכולה להגיב כבר? אפשר בבקשה?

אליעזר ראוכברגר :

שרון אבני.

דובר לא מזוהה :

רק זה.

אליעזר ראוכברגר :

לא, אי אפשר.

שרה מנקיס :

עוד לא?

אליעזר ראוכברגר :

שרון, אי אפשר.

חיים אפשטיין :

עכשיו שאלה נוספת,

אליעזר ראובברגר:

שרון אבני, כן.

חיים אפשטיין:

עו"ד אבני, יש לי שאלה נוספת. ראיתי קודם בתכנית שיש מקלט. זה באותו מפלס?

שרה מנקיס:

כן.

עו"ד שרון אבני:

לא, המקלט לא.

שרה מנקיס:

כן, כן, כן.

עו"ד שרון אבני:

בדירה יש (לא ברור), המקלט,

(מדברים ביחד)

אברהם מנקיס:

זה המפלס של הדירה.

שרה מנקיס:

זה המפלס של הדירה.

עו"ד שרון אבני:

(לא ברור) למקלט הזה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ההמלצה שלנו, אני מנסה להבין אותה,

עו"ד שרון אבני:

אפשר לעשות zoom out? תיכף אני רוצה להתייחס לנושא הממ"ד, לנושא המקלט, למה המקלט פחות טוב מממ"ד, כל הדברים האלה. אבל היום כדי להגיע למקלט אין לי גישה ישירה (לא ברור)

למקלט, (לא ברור) כדי להגיע למקלט אני צריך לצאת, לרדת פה, לעלות פה, להגיע עד כמעט הרחוב למעלה, לעלות פה במדרגות, להיכנס פה לחדר מדרגות ולרדת קומה. זה מה שאני צריך לכדי להגיע למקלט.

אליעזר ראובברגר:

עו"ד אבני,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לתמליל.

עו"ד שרון אבני:

זאת התשובה לשאלה.

אליעזר ראובברגר:

עו"ד אבני, אני רוצה לחזור שניה לנושא של הממ"ד. למה אתם לא יכולים לעשות את הממ"ד בתת הקרקע?

עו"ד שרון אבני:

סליחה ?

אליעזר ראובברגר:

למה אתם לא יכולים לעשות את הממ"ד בתת הקרקע?

עו"ד שרון אבני:

אני אסביר. כי כל מה שאנחנו,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

ששש, רגע, שניה. כן.

עו"ד שרון אבני:

אנחנו לא עושים תוספת לקונטור בקומת הקרקע. הכל קיים כבר, זה המסד של הבניין. אנחנו בסך הכל חופרים ועושים אותו שם. אי אפשר לעשות ממ"ד בתוך השטח הזה שהוא כבר בנוי, כי צריך שבביל זה לעשות יסודות חדשים, תקרה חדשה, בטון (לא ברור) 300 של הכל. זה כבר בנוי,

יואל שבת:

לא,

עו"ד שרון אבני:

זה לא שאני עכשיו,

יואל שבת:

אבל אתה מרחיב שמה, מה זאת אומרת?

עו"ד שרון אבני:

לא, פה אני מרחיב, כאן.

עמנואל זלטס:

תראה לו בהרמוניקה.

יואל שבת:

לא, לא, מה, תסתכל שמה, שרון, שרון, אתה רואה למעלה,

עו"ד שרון אבני:

רגע, רגע,

יואל שבת:

אתה מרחיב למטה מתחת הבניין, לא, השאלה, מתחת לבניין אתה גם ככה מרחיב,

עו"ד שרון אבני:

נכון.

יואל שבת:

אתה גם ככה עושה יציקות.

עו"ד שרון אבני:

אני לא אומר שלא, אבל,

יואל שבת:

אתה גם ככה עושה יסודות, אז למה לא להכניס שמה עוד חדר לממ"ד?

עו"ד שרון אבני:

אני מסביר, כיוון שאני לא יכול לעשות במקום הזה ממ"ד מפני שאלף, בשביל זה אני צריך לחפור את הכל ולעשות שמה מעטפת חדשה של ממ"ד, זה פעם ראשונה. פעם שנייה, אני לפי התב"ע חייב לתת פתרונות, זה גם מה שאתם דרשתם מאיתנו, שהממ"ד לא ישמש רק אותי, אלא ישמש גם כבסיס לעמודה של כולם.

עמנואל זלטס:

יש מעל,

יואל שבת:

יש אפשרות,

עו"ד שרון אבני:

לשתי דירות מעליו.

יואל שבת:

ויש אפשרות להקמת עמודת ממ"דים מעל?

עו"ד שרון אבני:

כן. במקום שאנחנו מבקשים ממ"ד שתי הדירות שמעל,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) מעל,

עו"ד שרון אבני:

גם דירה 11 וגם דירה 12,

יואל שבת:

הראיתם את זה בתכנית צל? הראיתם את זה בתכנית צל?

עו"ד שרון אבני:

לא הצגנו, אבל נציג. ראינו את זה בהערות, זאת הערה נכונה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) זה פה, זה?

עו"ד שרון אבני:

אנחנו נוסיף.

אורית אליהו:

כן, כן.

עמנואל זלטס:

יש פה את זה. תראה את הקומות מעל,

יוחנן וייצמן:

זה לא צל? זה צל.

אליעזר ראוכברגר:

אורית, יש תכנית צל?

עמנואל זלטס:

הנה, הנה, יש פה את זה, זה.

עו"ד שרון אבני:

לא, זה ה-,

אורית אליהו:

ביקשנו מהם,

עו"ד שרון אבני:

נכון, נכון, נכון,

אורית אליהו:

ביקשנו מהם להציג,

עו"ד שרון אבני:

אמרנו, הם ביקשו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז צריך להשלים את זה.

עו"ד שרון אבני:

אמרתי, הערה נכונה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אז אתם צריכים להשלים.

עו"ד שרון אבני:

נכון, נשלים פה תכנית צל, זה הכל. נצייר את תכנית הצל של הממ"דים לשתי הדירות שמעלינו.

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, הבנו.

עו"ד שרון אבני:

זאת התשובה לשאלה למה אי אפשר את הממ"ד בקומת הקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

עו"ד שרון אבני:

לגבי ההבדל בין ממ"ד למקלט, אני חושב שבאמת אין צורך להרחיב. לגבי כל הטענות ששמענו כאן על זה שהיו כבר בקשות לאשר פה ממ"דים מחוץ לקווי בניין והכל נדחה. אין דבר וחצי דבר בטענות, אני אסביר מדוע. בין אם היו טענות כאלה בשלב התב"ע וטענות אחרות בשלב התב"ע, בסופו של דבר אושרה תב"ע עם נספח בינוי שכולל מקלטים ולא כולל ממ"דים. כל העולם השתנה מאז, מאז שהתב"ע הזאת אושרה. יש פסיקה של וועדת ערר, יש מדיניות שלכם, יש קביעה שהשטחים האלה מתווספים על כל שטח, קביעה בחוק דרך אגב, לא קביעה באיזושהי שיטה או החלטת מדיניות. יש היום פטור מממ"ד לבנייה נמוכה, אנחנו אמנם לא בנייה נמוכה, אבל יש פטור מהיתר לממ"דים בבנייה נמוכה, אנחנו כמעט בנייה נמוכה.

אליעזר ראוכברגר:

קומה 2.

עו"ד שרון אבני:

נכון, אנחנו שלוש קומות. אז אני אומר, כל הדברים האלה (לא ברור) לבוא ולהגיד, היה פה כבר דיון מעמיק מאד בשאלה אם הממ"ד יכול להיות או לא יכול להיות מחוץ לקו בניין או בתוך קווי בניין, פשוט לא רלוונטי. התב"ע לא עוסקת בדבר הזה בכלל. פתרונות המיגון המוצעים בתב"ע הם מקלט משותף, אין פתרונות מיגון אחרים, זה לפי הפסיקה שלכם של וועדת ערר, של כל גורם אפשרי. לא פתרון מיגון בכלל, נקודה, בטח ובטח כשאני הראיתי מה אנחנו צריכים לעשות כדי להגיע לאותו סעיף,

אליעזר ראוכברגר:

תסיים, תסיים.

אריאל גולן:

מה רוחב האדנית הזאת?

אליעזר ראוכברגר:

תחתור לסיום, עו"ד אבני.

עו"ד שרון אבני:

כמה שהוועדה תקבע.

אריאל גולן:

מה רוחב של האדנית?

מרדכי קסלר:

יש לך אותה ב-,

אורית אליהו:

50 ס"מ נטו?

יוחנן וייצמן:

עו"ד אבני, היא הביאה, היא הקריאה מקודם את ההערה לטבלה שהממ"ד אמור להיות על הזכויות שלכם,

עו"ד שרון אבני:

אז אני אומר, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על קווי הבניין, דיברתי על הזכויות.

עו"ד שרון אבני:

זאת הערה מתוך טבלה של תב"ע, שאושרה לפני התיקון לחוק. זה לא רלוונטי. כל הדברים האלו השתנו. אם יש פה, כל נושא השטחים,

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון אבני:

רגע, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

ככל שאתה בונה זה אמור להיות,

עו"ד שרון אבני:

שניה, תן לי לענות. כל נושא הממ"דים וכל נושא השטחים כולל הממ"ד, וצריך לזכור, ממ"ד זה שטח שירות, לא שטח עיקרי, והוא מתווסף לפי החוק לשטחי השירות שיש לאשר בזה, כל הדברים האלה נבדקו על ידי הצוות המקצועי. בדקו את חישובי השטחים לממ"דים ונקבע מה שנקבע.

יוחנן וייצמן:

לא, אז תגיד לי,

עו"ד שרון אבני:

אני אומר עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

אולי אתה צודק, אז תלמד אותי. אתה יותר חכם ממני, זאת אומרת, עם יותר ניסיון בנושא הזה וודאי, כי אני הכי חכם בעולם. היא הביאה (לא ברור) טבלה שהזכויות כוללות,

אליעזר ראובברגר:

יש פה אותיות קטנות מתחת לטבלה.

יוחנן וייצמן:

היא הקריאה את זה מקודם, הזכויות כוללות שטחים למרחבים מוגנים. אז התקנות לא ביטלו את זה.

עו"ד שרון אבני:

לא, אז אני אסביר למה כן, מפני שבסופו של דבר התיקון, היו שני תיקונים לחוק, היה תיקון אחד שאפשר ממ"דים של 5 מטר ותיקון שני שאפשר, שקבע שצריך לבנות ממ"דים של 9 מטר, ואחרי כל הדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

5 מטר נטו.

עו"ד שרון אבני:

יש פסיקה, נכון, יש פסיקה של וועדת ערר שאומרת, גם בתכניות שאושרו אפילו אחרי התיקון, ברגע שהבניין קיים את השטחים האלה של הממ"דים ושטחי השירות צריך להוסיף, אם צריך אני אמציא את הפסיקה הזאת.

יוחנן וייצמן:

חשוב לי, אפילו לתיקים אחרים.

דוברת לא מזוהה:

כן, נשמח לראות.

עו"ד שרון אבני:

בסדר, אוקי. הלאה, אני מתקדם. אני אומר עוד פעם, הנושא הזה נבדק לעומק על ידי הצוות המקצועי שלכם.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, את מכירה את זה?

עו"ד שרון אבני:

לא קיבלנו,

צחי ברים:

את מכירה את זה?

עו"ד שרון אבני:

לא קיבלנו שום הערה על נושא חישוב השטחים. אני רוצה להתקדם ברשותכם, אני רק רוצה לראות שאני באמת עונה על כל הדברים ש-,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

הוא ענה, הוא אמר.

עו"ד שרון אבני:

הסברתי למה הממ"ד בלתי אפשרי בתוך הקונטור. כל נושא,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, אילנית, זה בתוך השטחים, אין בעיה, אורית בדקה.

אילנית מיכאלי:

זה מה שאני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

כן. לא צריך אפילו להגיע לפסיקה.

עו"ד שרון אבני:

כל נושא שימור,

אילנית מיכאלי:

שטחים אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד שרון אבני:

כל נושא,

אילנית מיכאלי:

בסדר, אני מוטרדת רק,

עו"ד שרון אבני:

כל נושא,

אילנית מיכאלי:

מזיקת ההנאה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז,

שרה מנקיס:

למה לא צריך להגיע לפסיקה, סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

כי זה בתוך השטחים. את ראית את ההערה שזה צריך להיות בתוך השטחים, היא בדקה וזה בתוך השטחים.

שרה מנקיס:

מה בתוך השטחים, אפשר ל-,

אליעזר ראוכברגר:

הממ"ד, השטח של,

שרה מנקיס:

מה, לא, אבל מאיפה מתחיל השטחים?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שטחים.

יוחנן וייצמן:

לא, השטחים הכוונה אחוזי בנייה.

אילנית מיכאלי:

נעשתה פה בדיקה,

אליעזר ראוכברגר:

הזכויות, הזכויות שיש לפי,

אילנית מיכאלי:

מקצועית של האדריכלית.

שרה מנקיס:

נכון, אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

הזכויות שיש לפי התב"ע נבדק על ידי הדרג המקצועי, והוא עומד בשטחים.

שרה מנקיס:

אז לא, אני פשוט, שוב, אני רואה פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

שרה מנקיס:

שהגינה שמשם התחילו לספור, יש פה גינה קטנה, יש כאן אדנית כזאת קטנה עם הגבהה, שמשם התחילו לספור. זה לא קו הבניין. קו הבניין מתחיל,

עו"ד שרון אבני:

זה לא רלוונטי לשטחים.

שרה מנקיס:

זה רלוונטי,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי לשטחים. זה לא רלוונטי השטחים (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

שטחים זה אחוזי בנייה, בוא נגיד שהוא הוריד מהגג, אחד מקומת הגג נתן לו 10 מטר לבנות שם במתנה,

שרה מנקיס :

לא, אני מדברת על התקנות,

יוחנן וייצמן :

נגיד.

שרה מנקיס :

על מדיניות מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר :

אנחנו מדברים על השטחים המבונים.

אורית אליהו :

לא דיברנו על זה.

שרה מנקיס :

אה, סליחה.

אליעזר ראוכברגר :

שטחים מבונים, לצורך השיחה, יש לכם 10 מטר, הם עומדים בתוך ה-10 מטר. זהו. כולל הממ"ד. זה הכל.

שרה מנקיס :

אוקי, אוקי, לא, דיברתי על,

אליעזר ראוכברגר :

וזה תואם לתב"ע.

עו"ד שרון אבני :

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר :

כן.

עו"ד שרון אבני :

אני רוצה להתייחס, אדוני היושב ראש, לעוד שתי נקודות,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, רק בזריזות ותחתור לסיום,

עו"ד שרון אבני:

אלף,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ממש,

עו"ד שרון אבני:

הייתה פה התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

גלשנו הרבה מעבר לזמן שהקצינו לדיון. כן.

עו"ד שרון אבני:

לא באשמת. אני, התנגדות לנושא הבנייה בהינף אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד שרון אבני:

הצורך בבנייה בהינף אחד, אלף לא רלוונטי כי בבניין הזה כבר מבוצעת בנייה על פי היתרים שניתנו. יש גם בקשה תלויה ועומדת אצלכם שאושרה כבר, מן הסתם יינתן (לא ברור), כאשר הינף אחד לכל התוספות לפי התב"ע כבר ממילא לא קיים ולא יהיה אחד. שתיים, הדרישה לבנייה בהינף אחד, הרציונל שלה הוא לא כדי להבטיח איזשהם זכויות למתנגדים שנמצאים בכלל בחלקה אחרת. הוא נועד כדי ש-, מטעמים ויזואליים של הבניין, הוא נועד כדי למנוע מטרדים וכאב ראש לדיירי הבניינים עצמם.

אליעזר ראוכברגר:

לכלוך וכולי.

עו"ד שרון אבני:

זה לא רלוונטי , לא רלוונטי כאן. כל נושא ההתנגדות לנושא רישום התצ"ר, אני אפילו לא הבנתי את הטענה, בוודאי שאין פה איזושהי פגיעה מיוחדת במתנגדים, אז אני מבקש לדחות גם את הטענה הזאת. דבר אחרון שאני רוצה להתייחס אליו זה להסביר למה הבקשה הזאת בכל מה שקשור לפרטיות וכולי וכולי, לא רק שהיא לא פוגעת בהם, היא מיטיבה איתם, אני אסביר את זה. ברשותך, אפשר לעבור חזית?

אברהם מנקיס :

הוא עכשיו מסביר שזה טוב לנו.

עו"ד שרון אבני :

נכון.

עמנואל זלטס :

אגב,

אורית אליהו :

זה?

עמנואל זלטס :

(לא ברור) את המפלס של החצר.

אליעזר ראוכברגר :

יואל, יש לך,

עו"ד שרון אבני :

אני אראה,

אורית אליהו :

מה אתה רוצה לראות, חתך?

יוחנן וייצמן :

להוריד את המפלס של החצרות,

עמנואל זלטס :

כן,

עו"ד שרון אבני:

בבקשה שאנחנו, קודם כל מבחינת התב"ע,

עמנואל זלטס:

זה תואם למה שאמי אמר.

עו"ד שרון אבני:

נראי לי תרשים של קומה, של מפלס אפס, לא של המחסן, של המפלס העליון.

אורית אליהו:

הנה, זה מפלס אפס.

עו"ד שרון אבני:

מבחינת, החדר הזה שמבוקש כאן זה חדר שהוא קיים לפי התב"ע והכל,

אליעזר ראובברגר:

שש, שניה, אל תפריע.

עו"ד שרון אבני:

לפי התב"ע החלון של החדר הזה אמור להיות פה, לנו אין שום בעיה שהחלון הזה לא יהיה פה, יהיה רק פה, וזה משפר את נושא הנראות בינינו לבין השכנים, זאת נקודה ראשונה, היא מאוד חשובה. אני יכול להראות לכם פה את החזיתות מתוך התב"ע שמראות את החלון הזה. אין לנו שום בעיה לוותר עליו, ככל שיש איזושהי טענה להיזקי ראייה ופרטיות. אני רוצה לסכם את מה שאני אומר, אדוני היושב ראש. מוסד ההתנגדויות,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) מייל שהם מוכנים לוותר על זה.

עו"ד שרון אבני:

מוסד ההתנגדויות הוא לא נועד בשביל מה שהמתנגדים באו לעשות פה היום. מוסד ההתנגדויות נועד באמת כדי, הוא כרוך בהמון המון זמן שהוועדה משקיעה בדברים האלה, כולל כל הצוות המקצועי וכולל גם המבקשים. מוסד ההתנגדויות נועד באמת כדי שמתנגד שיש לו פגיעה אמיתית יבוא ויגיד, פוגעים בי ככה וככה, לא פוגעים בי ככה וככה, ואז הוועדה יכולה או לקבל את זה או לדחות את זה או להציע פתרון. זה לא מה שאנחנו רואים פה. עם כל הטענות על פרגון ואהבה וכל הקשקושים האלה. אנחנו רואים פה צרות עין, אנחנו רואים פה קנאה, אנחנו רואים פה ניסיון לנצל כל סעיף וסעיף כדי

לטרפד את הבקשה הזאת בדברים שבאמת אין להם שום קשר למתנגדים, בכל מה שקשור למתנגדים היינו נכונים לבוא איתם לפשרה, היה לנו הרבה מאד, לא לי באופן אישי אבל משפחת נשר ניהלה עם המתנגדים שיחות אינסופיות,

שרה מנקיס:

אנחנו עדיין (לא ברור) .

עו"ד שרון אבני:

בסופו של דבר, ואני לא רוצה להיכנס יותר מדי לפרטים, בסופו של דבר זה הכל כסף,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד שרון אבני:

זה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

שרה מנקיס:

אפשר להגיב בבקשה?

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי, כן.

שרה מנקיס:

אני רוצה גם ללכת לשם,

אליעזר ראוכברגר:

גב' מנקיס.

שרה מנקיס:

אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, את יכולה להראות גם מאחוריך, יש לך פה יותר קרוב.

שרה מנקיס :

פה יותר נוח לי.

אליעזר ראובברגר :

אה, בבקשה, בבקשה, בבקשה.

שרה מנקיס :

כבוד העורך דין אמר שבכלל בכלל לא חורגים מהתב"ע, שומרים על התב"ע, הכל פה פיקציה, הכל. הפיקציה הזאת זה החיים שלנו, אדוני, החיים שלנו ומרחב המחיה שלנו.

מרדכי קסלר :

איפה את גרה?

שרה מנקיס :

עם כל הכבוד.

מרדכי קסלר :

איפה את גרה?

שרה מנקיס :

אנחנו גרים פה.

מרדכי קסלר :

איפה?

אברהם מנקיס :

מול, מול.

שרה מנקיס :

פה, פה, פה.

מרדכי קסלר :

איפה, את כאן יורדת למטה, מה הקשר שלך לפה לדירה?

שרה מנקיס :

לא, אני לא, אני לא יורדת למטה, אני גרה פה.

מרדכי קסלר:

תראה את התמונה איפה,

אליעזר ראובברגר:

רגע, לא, לא, סליחה, אדוני, אל תפריע לה. אני לא נתתי להם להפריע לך, אל תפריע להם.

שרה מנקיס:

עכשיו, עכשיו, חשוב לומר. המדידה בין הבתים פה זאת פיקציה. אנחנו לא מדברים על הקיר לקיר. כל בינוי השכונה, כמו ש-תראה שוב את התמונה של השבילים.

דובר לא מזוהה:

זה השביל.

שרה מנקיס:

סליחה, כבודו,

אליעזר ראובברגר:

כן.

שרה מנקיס:

כל בינוי השכונה, כל אופי התכנון של השכונה מושתת על השטחים האלו. לבוא ולהגיד שזו פיקציה, שיש לנו פה שטחים ענקיים? ריבוננו של עולם, השביל הוא הנושא, השביל הוא מרווח הנשימה שלנו. אין לי עוד יציאה מהבית, אני לא יכולה לצאת מאיזשהו פתח אחרת, זאת היציאה היחידה שלי מהבית. אני יוצאת אל השביל הצר הזה, החלונות שלי, הכל הכל ביחד. אני באמת אומרת, אני לא, לא נעים לשתף בכמה אנחנו גרים כבר ככה ביחד קרוב, אם נתקרב עוד יותר זה פשוט כניסה לתוך המרחב הפרטי שלי, לשטח הפרטי. לדבר על זה שלא, הקירות רחוקים, מה פתאום, זה בכלל חלקה אחרת. חבר'ה, אין שום עוררין על כך שזאת חלקה אחרת, אבל אנחנו, החלקה המצרנית הדבוקה אליהם, אנחנו במובהק צמודים אליהם בצורה קיצונית. כמו שבאמת אפשר לראות את זה, אפשר לראות את זה בתכנית של התב"ע, רגע, שניה. סליחה, אפשר לזוז?

אורית אליהו:

מה את רוצה?

שרה מנקיס:

אנחנו קרובים אליהם בצורה פשוט קיצונית. עכשיו, הנושא של האישור כביכול שניתן על ידי הבעלים של חלקה 36 שזה החברה המשכנת של טרגר. אז כמו שאמרתי מקודם, זאת סוגייה מאד מאד מורכבת, בכלל לא בטוח שיש תקפות לאישור הזה משום שיש איזה, קוראים לסוגייה הזאת סוגיית הצמדת הקולב, והצמדה כזאת יש לה תנאים מסוימים שבמקרה הזה פשוט לא עומדים בזה.

רעיה רוטנברג:

אבל מי מתחזק בפועל?

שרה מנקיס:

אם, אם, שניה רגע,

רעיה רוטנברג:

מי מתחזק את (לא ברור) ?

שרה מנקיס:

אם הוועדה תרצה אני יכולה להרחיב על הנושא,

אברהם מנקיס:

לא, לא, חשוב לי מאד להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, עוד פעם אתה מתפרץ.

אברהם מנקיס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה.

אברהם מנקיס:

אני בעלה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל הפרוטוקול אפילו לא יודע מי אתה, אפילו לא אמרת את השם שלך אי פעם לפרוטוקול.

אברהם מנקיס:

אני ממקד,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, נו באמת.

אברהם מנקיס:

אין בעיה, לא, אני ממקד,

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה להציע פשרה.

אברהם מנקיס:

קוראים לי אברהם, קוראים לי אברהם מנקיס.

דוברת לא מזוהה:

אשתו כגופו.

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה להציע פשרה.

אליעזר ראוכברגר:

לא שומע.

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה להציע פשרה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה.

אברהם מנקיס:

אני רוצה להסביר, טרגר לא הבעלים של המקום הזה, נקודה, פשוט לא הבעלים, אני מכריז את זה אחרי חוות דעת משפטיות, כי צריך הצמדת קולב. קודם כל. זה צריך להיות מוצמד ליחידה שהם טוענים שיש והיא לא נמצאת.

שרה מנקיס:

לא קיימת.

אברהם מנקיס :

היא לא קיימת.

שרה מנקיס :

(לא ברור) קנייני,

אברהם מנקיס :

השטחים האלה, והדבר השני שהיה צריך להיות, זה תגידי את,

שרה מנקיס :

חייבת להיות החרגה מפורשת בחוזי המכר הפרטניים של כל אחד מהדיירים לגבי השטחים האלה, להחריג אותם במקור מהבית המשותף. זה לא בוצע, מסמכי הבית המשותף יצאו רק 20 שנה אחרי חוזה המכר כך שזה, שני התנאים האלה בכלל לא תקפים. אבל כמו שאמרנו, זה בכלל דיון משפטי. הנושא פה הוא העוולה התכנונית שבעצם משבשת פה ופוגעת בכל קווי המתאר של השכונה, ובעיקר בעיקר פוגעת בנו שאנחנו כל כך כל כך קרובים ואין, אין בכלל, אי אפשר לתאר כמה שזה בעצם מקרב וגורם לחיים שלנו להיות משותפים.

(מדברים ביחד)

שרה מנקיס :

אני חייבת להגיד עוד משהו. לגבי תחזוק, לגבי תחזוק ה-, כבודו, אני, ממש חשוב לי שתקשיב.

אברהם מנקיס :

יש דבר שמאד חשוב לנו שתשמעו.

יוחנן וייצמן :

שניה.

שרה מנקיס :

כן, כן, נמתין.

אליעזר ראובברגר :

אנחנו מסתכלים בנסח, שניה. טוב.

שרה מנקיס :

לגבי הנושא של התחזוק של השטחים, זה נושא מאד חשוב שגם מלמד על המהות של השטחים האלה ועל הפיקציה שבעצם הם מנסים להציג פה, שכביכול הם קיבלו אישור ולכן מותר להם לעשות את זה. כל השטחים האלה כמו כל השטחים בשכונה, כמו שצינו, הם,

רעיה רוטנברג:

מתחזקים,

שרה מנקיס:

מתחזקים בקפידה במשך 45 שנה על ידי וועד השכונה שגובה מכולנו כספים. אם מישו מדבר פה על וועד השכונה שקיבל איזשהו אישור, אולי היא מתכוונת לעצמה כי היא בעצמה בוועד וגם היא משתתפת פעילה ויודעת וגובה כסף על זה שמטפחים פה את השכונה בכספנו שלנו. בסדר? כל המקום הזה מטופח בכסף שלנו, שאנחנו משלמים,

רעיה רוטנברג:

יש גנן במשרה מלאה.

שרה מנקיס:

יש גנן מוסכם מטעם העירייה שאני באופן אישי ישבתי ו-,

אברהם מנקיס:

(לא ברור) וועד השכונה.

שרה מנקיס:

על ידי וועד השכונה שמטפח פה את השטחים האלה. זה לא שייך לאחריות החלקה ולא שום איזשהו,

אברהם מנקיס:

אני רק רוצה, רוצה לציין. בשכונה הזאת אין שום דבר לשלם עליו כסף לוועד שכונה, אין כלום. אין הרי מדרגות,

שרה מנקיס:

אין חדרי מדרגות.

אברהם מנקיס:

אין חדרי מדרגות, אין כלום. יש רק את הצמחים האלה, ורק עליהם,

שרה מנקיס:

זה הסיבה שמשלמים.

אברהם מנקיס :

אנחנו 40 שנה משלמים כסף.

אליעזר ראוכברגר :

מאה אחוז. תודה.

שרה מנקיס :

עכשיו רגע, סליחה,

אליעזר ראוכברגר :

עוד משהו? כן.

שרה מנקיס :

בוודאי. הנושא פה, שדובר פה על,

רעיה רוטנברג :

על הכניסה לבית.

שרה מנקיס :

שניה רגע, על הנושא של ה-, השטח הזה שזה כביכול הוא אומר, הוא לא עבר שם, אף אחד לא עובר שם. סליחה, עם כל הכבוד, הוא לא גר במקום,

צחי ברים :

הממ"דים.

שרה מנקיס :

אני גרה ב-, בשטח של הממ"דים, כן?

אליעזר ראוכברגר :

הממ"ד, הממ"ד.

שרה מנקיס :

הוא לא גר במקום, אנחנו גרים במקום, הילדים שלנו עוברים שם. אדם באמת בגילו לא יכול לעבור שם, זה באמת לא מעבר לאנשים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא כזה זקן.

שרה מנקיס:

סליחה, כן, אבל אנשים צעירים, כאילו, נכון, יש פה הבדלי גובה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אמרת את זה גם בקריאת ביניים (לא ברור) .

צחי ברים:

אני חייב לעצור אותך,

שרה מנקיס:

אוקי, דקה, (לא ברור) .

צחי ברים:

פה אני חייב לעצור אותך, אם את רוצה שנתחשב בנושא של הקיצורים,

שרה מנקיס:

כן.

צחי ברים:

אז למה את מתנגדת לפתח שלו,

רעיה רוטנברג:

לא, לא, הנה, נדבר,

שרה מנקיס:

שניה,

רעיה רוטנברג:

נדבר על הפתח.

שרה מנקיס:

שניה, אז זה,

צחי ברים :

נדבר, אבל הבן אדם אומר ש-,

שרה מנקיס :

יש לי משהו להגיד לגבי הממ"ד.

צחי ברים :

אוקי.

שרה מנקיס :

קודם כל כמו שאמרנו, יש, עם רצון טוב אפשר למצוא פתרונות אחרים לנושא של הממ"ד בלי לפגוע בשטח הציבורי ובשטח הצמחייה שיש לנו זיקת מעבר. יש אפשרות, עם רצון טוב אפשר.

עמנואל זלטס :

אבל השאלה אם (לא ברור) .

שרה מנקיס :

אני באה ואומרת ומזכירה פה את ההסכם שדיברו עליו. ההסכם הזה, אני חייבת לומר, אנחנו יצאנו מגדרנו בשביל השלום, בשביל, למרות שמלכתחילה כשדובר בכלל, כשבאנו לגור בשכונה דיברנו על זה וחיה היקרה הבטיחה לנו שאנחנו נהיה בית פתוח ונשב ונעשה ביחד את, שהם יעשו איתנו בשיתוף פעולה את התכנית של היתר הבנייה. עורבא פרח, כמו שאמרתי, היינו בהלם לגלות פתאום את היצירה המופקעת הזאת שמבחינתנו מאד מאד פוגעת בנו, ולמרות זאת, למרות זאת, נאלצנו להגיש התנגדות כדי לא לאחר את המועד, אבל למרות זאת אנחנו ישבנו במשך הרבה מאד זמן, השקעתי שעות ארוכות מזמני, מכוחי,

רעיה רוטנברג :

מהוני.

שרה מנקיס :

מהוני, וניסינו להגיע לפשרה, יצאנו מגדרנו כדי לוותר על דברים, למרות שקשה לנו.

רעיה רוטנברג :

ואנחנו עד היום,

שרה מנקיס :

ועד היום, במשך, כבר לפני כמה וכמה חודשים כבר הגשנו להם את הסיכום הסופי, את ההסכם הסופי שמבחינתנו אנחנו היינו מוכנים לבוא לקראתם,

עו"ד שרון אבני :

כמה כסף פיצוי (לא ברור) ?

שרה מנקיס :

והם אמרו לנו, שניה, סליחה, והם אמרו לנו שהם מוכנים, שהם מעבירים את ההסכם לבדיקה מקצועית ועד היום לא חזרו אלינו. אנחנו לתומנו חשבנו שזה בגלל הלידה, לפני ואחרי לידה,

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

שרה מנקיס :

לא הגיע. רגע. עכשיו,

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

שרה מנקיס :

שניה, רק אני אציין שהייתה בעיה בהסכם הזה לגבי איך אנחנו בעצם מביאים אותו לידי (לא ברור). אז הכנסנו שם נושא של ביטחון כספי, אבל הנושא הוא, בסופו של דבר הם פשוט נעלמו, הם רצו שייקוב הדין את ההר,

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

שרה מנקיס :

ולכן אנחנו מתנגדים להכל,

אליעזר ראוכברגר :

מאה אחוז.

שרה מנקיס :

כדי לשמור על זכותנו. רגע.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

שרה מנקיס:

לגבי הפתח של,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, תסיימי, זה רק זכות תגובה, אנחנו לא מתחילים מההתחלה את הכל.

רעיה רוטנברג:

לא, הם הציעו פה, הם הובילו פה איזשהו מהלך שהבן אדם לא מרגיש טוב. אנחנו מסכימים לפתח הזה, אבל שיהיה רק ההוא,

שרה מנקיס:

אנחנו לא מסכימים,

רעיה רוטנברג:

אין צורך לקדמי,

שרה מנקיס:

שיהיו שני פתחים,

רעיה רוטנברג:

שכל המשפחה תלך שם.

שרה מנקיס:

עם כל הכבוד ל-,

דובר לא מזוהה:

יש פתח למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

שרה מנקיס:

שניה, רגע, רגע, סליחה, כבודו. הנושא ש-,

אליעזר ראוכברגר:

זה זכות תגובה, זה לא שעוד פעם את הכל מחדש.

שרה מנקיס:

אני מבינה, אבל אני רוצה להגיב,

אברהם מנקיס:

אבל הם דרשו פתח נוסף,

שרה מנקיס:

סליחה, אני חייבת להגיד. היה פה באמת קשב מלא,

אליעזר ראוכברגר:

גם לך,

שרה מנקיס:

זכות תגובה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גם לך היה קשב מלא.

שרה מנקיס:

לא, אבל בבקשה, אני מתחננת, בבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

שרה מנקיס:

בבקשה, אני פעם בחיים שלי, היום (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, רק תזדרזי.

שרה מנקיס:

מבחינתכם זה אולי עוד יום עבודה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תזדריז בבקשה,

שרה מנקיס:

מבחינתי זה משמעותי,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צחי ברים:

רק להגיד לך ש (לא ברור) ,

שרה מנקיס:

דיברתם על,

צחי ברים:

הרבה חברים פה ביום עבודה, לא מקבלים שכר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שרה מנקיס:

הפתח פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שניה. צחי, תן לה להשלים, אנחנו באיחור של שעה. כן.

שרה מנקיס:

הפתח שמדובר לרווחת השכן היקר, אנחנו בעד. אנחנו אפילו מתעקשים על זה שימצאו לו פתרון, בוודאי. אבל יש לנו פתרון אחר. אלף, יש פתרון כאן, כמו שהציע אחד הנוכחים, יש פה מדרגות, כבודו. יש כאן מדרגות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני יודע, ראינו כבר קודם.

שרה מנקיס :

רגע. כאן, בתוך הכניסה הזאת לבניין, סליחה, אבל זה משמעותי ביותר. בתוך הבניין יש אפשרות להיכנס לבית, אני יכולה להגיד, השכנים שלי יש להם כניסה פה (לא ברור) זה באותו נושא גם של המקלט. איפה המקלט? סליחה רגע?

צחי ברים :

רגע, רגע, והכניסה שמה איפה מגיעים?

שרה מנקיס :

הכניסה הזאת, הנה, זה המדרגות. מלמעלה, מהרחוב.

דובר לא מזוהה :

כן, כן, ישר.

שרה מנקיס :

יש מדרגות כאן. פה בעבר היה פתח, זה חשוב ביותר, היה פתח לדירה, כי כל הדירות פה מבחינה תקנית,

דובר לא מזוהה :

זה המעבר למקלט.

שרה מנקיס :

הם בכלל לא מקשיבים לי.

רעיה רוטנברג :

נכון, נכון.

שרה מנקיס :

כבודו, זה חשוב מאד.

צחי ברים :

אתם יכולים לבחון אותי.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

שרה מנקיס :

פה זה חשוב מאד כי זה קריטי לטענה מאד משמעותית שהוא העלה לגבי הכניסה הנוספת לבית וגם לגבי המקלט. פה בכל הבתים בשכונה יש פתח, יש פתח שבעצם (לא ברור) ,

דובר לא מזוהה :

הכניסה למקלט.

שרה מנקיס :

פתח אחורי לקומת המקלטים שנותן אפשרות להגיע למקלט בקלות, ובכלל לא אותו סיפור יפה שהוא הראה לכם, הם החליטו לסגור את הפתח הזה,

עו"ד שרון אבני :

המצאות,

שרה מנקיס :

בחירה שלהם.

עו"ד שרון אבני :

אין פתח.

שרה מנקיס :

יש לי, יש לי,

רעיה רוטנברג :

סגרו אותו.

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, בוא,

שרה מנקיס :

רגע,

אליעזר ראוכברגר :

עו"ד אבני,

שרה מנקיס :

אפשר?

אליעזר ראוכברגר :

אתה סיימת להיום, אתה יודע.

עו"ד שרון אבני :

נכון, אבל,

דובר לא מזוהה :

הם רוצים שלוש פתחים.

אליעזר ראוכברגר :

לפי החוק אתה סיימת להיום, תן לה להשלים, אנחנו רוצים לסיים את הדיון.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר :

אנחנו רוצים לסיים את הדיון.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר :

עו"ד אבני, אנחנו רוצים,

עו"ד שרון אבני :

(לא ברור) טענות חדשות,

שרה מנקיס :

כדי להקל על,

עו"ד שרון אבני :

אם יש טענות חדשות יש לי זכות להשיב עליה.

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, בסדר.

שרה מנקיס:

כדי להקל, אם רוצים למצוא פתרון לרב נשר שרוצה, שקשה לו ללכת, אז בבקשה, אפשר לרדת מפה, אם אפשר לראות את כל השכונה, יורדים מפה בקלות, פה הכביש, בסדר? פה יורדים, הנה, הם בתוך הבית שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

שרה מנקיס:

פתרונות אפשר בלי (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, גברתי. גברת רוטנברג, את רוצה עוד לומר משהו?

רעיה רוטנברג:

אני רוצה לומר שיש באמת,

שרה מנקיס:

כן,

רעיה רוטנברג:

לחזק את דבריה.

אליעזר ראוכברגר:

ששש, כן. צחי, גברת רוטנברג, כן.

רעיה רוטנברג:

אני רוצה לחזק את דבריה ולומר שאפשר באמת לעשות את הכניסה מלמעלה ולוותר על הכניסה שמול הבית שלנו, אולי זה ייטב, ואפילו הגענו איתם לסיכום בנושא הזה והם הסכימו לזה. דובר על זה בהסכם הרבה הרבה,

צחי ברים:

ואז אין לך בעיה עם הבינוי שהיא בונה ממול הבית שלכם?

רעיה רוטנברג:

מה זה?

שרה מנקיס:

לא, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה ללא קשר, זה רק בשביל שני פתחים, כן.

רעיה רוטנברג:

כן. לא, אנחנו מעדיפים שיהיה גם, גם להם וגם לנו טוב יותר שהפתח יהיה מלמעלה. ודבר נוסף, דובר פה על המון המון דברים שמפריעים לנו. הפגיעה המשמעותית היא בחזית, עליה ממש לא נתפשר, לצערנו לא נוכל להתפשר, זה מרחב המחיה שלנו, ניסינו לבוא איתם בכל מיני סיכומים בצד העורפי יותר, מקדימה אני סוגרת חלונות יום יום, אני לא יכולה לפתוח חלון ולראות כי הכל אני שומעת ורואה, ואם יהיו מרפסות- אנחנו גם נוכל להשאל דברים אחד לשני במרחק של ,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

רעיה רוטנברג:

זריקה.

עו"ד אבני,

רעיה רוטנברג:

על זה אנחנו ממש ממש נעמוד כי זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה, איזה טענה חדשה הועלתה שאתה רוצה להשיב עליה?

עו"ד שרון אבני:

שיש לנו גישה למקלט מאחורה ואפשר לעשות שם כניסה והכל. אין ולא היה ולא יהיה, וזה שטח פרטי,

שרה מנקיס:

תבדוק את הנתונים.

עו"ד שרון אבני:

וזה גם לא עסק שלהם בכלל, זה בתוך החלקה שלנו.

אברהם מנקיס:

ואיזה (לא ברור) ?

שרה מנקיס:

תבדוק את הנתונים.

אברהם מנקיס:

אתה דיברת על משהו רפואי.

עו"ד שרון אבני:

אדוני היושב ראש, אבל הועלו (לא ברור),

שרה מנקיס:

אבל אדוני, זה,

שרה מנקיס:

שאינן להם שום שחר. אני לא רוצה להרחיב את הדיון.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כן,

שרה מנקיס:

(לא ברור) יש פתרונות,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה (לא ברור)?

עו"ד שרון אבני:

אני יכול,

שרה מנקיס:

(לא ברור) בבקשה.

עו"ד שרון אבני:

למרות,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

עו"ד שרון אבני:

למרות שאני לא חוזר בי כמלוא נימה מהטענה שכל ההתנגדות הזאת מבוססת על קנאה וצרות עין,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עו"ד שרון אבני:

אני כן רוצה להציע פשרה, ולו כדי שיהיה יותר קל.

שרה מנקיס:

סליחה, אני רוצה לציין משהו,

עו"ד שרון אבני:

אל תפריעי לי.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, גברת, שניה.

עו"ד שרון אבני:

אלף לעניין גברת רוטנברג עכשיו שדיברה על החזית, זאת הכניסה לדירה של גברת רוטנברג. אני מניח שמי שחזית השכונה והמראה שלה והכל יקר לליבו אז הוא משתדל קצת יותר כשהוא בונה מבואה לדירה שלו, לפחות שתראה כאילו היא מתכתבת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, גם זה לא,

(מדברים ביחד)

אברהם מנקיס:

מה, מה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה,

אברהם מנקיס:

מה הוא אמר?

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד, זה לא קשור.

אברהם מנקיס:

מה הוא אמר? אני רוצה, לא, לא, לא, אני מבקש שזה יהיה בפרוטוקול.

אליעזר ראוכברגר:

אל, אני אוציא אותך.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא,

אברהם מנקיס:

אני מבקש שזה יהיה בפרוטוקול.

אליעזר ראוכברגר:

אני אוציא אותך, די, גמרנו, יש גבול לצעקות שלך.

שרה מנקיס:

אני לא סיימתי, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, אני אתן לך. כן, מה אתה רוצה להציע?

שרה מנקיס:

סליחה,

עו"ד שרון אבני:

אני אציע,

שרה מנקיס:

להציע, אני מבקשת,

עו"ד שרון אבני:

אבל אם לא יהיו פה צעקות. אם יהיה צעקות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, נו.

עו"ד שרון אבני:

אני רוצה להציע פשרה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן?

עמנואל זלטס:

(לא ברור) הכל מוקלט, מה.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

צחי ברים :

הכל מוקלט פה.

עו"ד שרון אבני :

מה שאני מציע, תראו,

אליעזר ראוכברגר :

כן.

דליה אלפסי :

מה, סליחה, מה אתה רוצה ש (לא ברור) ?

עמנואל זלטס :

דליה,

אברהם מנקיס :

שהוא אמר שהוא, לא מוצא חן בעיניו,

עו"ד שרון אבני :

אפשר לעשות,

אליעזר ראוכברגר :

לא מתאפק האיש הזה.

אברהם מנקיס :

הכניסה של השכנה,

(מדברים ביחד)

אברהם מנקיס :

אז הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר :

ששש, כן.

עו"ד שרון אבני:

שיראו את הבית שלהם,

אורית אליהו:

מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה להציע?

אורית אליהו:

מה אתה רוצה שיראו, שרון?

עו"ד שרון אבני:

שיראו גם איפה הבית שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עמנואל זלטס:

מדידה,

אליעזר ראוכברגר:

רק בקצרה, בתמצות.

אורית אליהו:

הנה, הנה, הנה.

רעיה רוטנברג:

למה הבית שלי לא יפה?

עו"ד שרון אבני:

ככה.

שרה מנקיס:

אפשר לראות?

אליעזר ראוכברגר:

כן, וודאי, וודאי, תראו לה. לא אמרתי שהוא לא יפה.

שרה מנקיס:

יפה מאד.

רעיה רוטנברג:

אני אוהבת.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי,

רעיה רוטנברג:

אני אוהבת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, הפוך, אמרתי שזה לא קשור, אמרתי.

שרה מנקיס:

ממש לא קשור לדעתי.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי את זה.

עו"ד שרון אבני:

אני מבקש,

רעיה רוטנברג:

זה לא יפה.

עו"ד שרון אבני:

שזה לא יתפרש כאיזשהו וויתור על טענה והכל, זה רק כדי לנסות לעשות פה שלום בית. כל מה שקורה בצד הזה לא רלוונטי אליהם בשום צורה ולא נוגע בהם בשום צורה, לא במעבר ולא (לא ברור) בשום צורה, וזאת התנגדות סרק.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עו"ד שרון אבני:

לגבי השטח הזה, זה גם נכון. אבל, ומבלי לגרוע מהטענות האלה, אנחנו מנמיכים פה את החצר כדי לייצר פה אוורור למרתף כאן, ומנמיכים פה את החצר כדי ליצור אוורור כאן. מה שאפשר להציע כפשרה זה, במקום להנמיק את החצר כאן, להשאיר אותה בעינה ולעשות הנמכה של השטח הזה, אבל, אני מדגיש, השטח הזה הוא שטח פרטי של טרגר שנתנו לנו הסכמה. השטח הזה הוא שטח שיש עליו את אותה זיקת הנאה כללית והכל. אז אם הוועדה תמצא לנכון ולא תהיה התנגדות, אנחנו אין לנו בעיה, במקום להנמיק את זה (לא ברור) לנו את הערוגה, זה מה שנמצא מול הכניסה שלהם, אין לנו בעיה לעשות את זה פה במקום פה, ואז אותה פגיעה מטורפת נטענת שאנחנו מכחישים אותה נמנעת, אבל צריך להבין, זה רק אם לא תהיה התנגדות מבחינת זיקת ההנאה. אם יש התנגדות לדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו.

עו"ד שרון אבני:

אז אנחנו משאירים את זה. בנוסף, עכשיו, הכניסה שלהם נמצאת כאן. בנוסף, למרות שזה הרבה למעלה מן הצורך, גם השטח הזה אנחנו מנמיכים אותו, אז אנחנו מוכנים כדי להפיש את דעתם, שאנחנו לא ננמיק את כל השטח הזה אלא רק את המלבן והשטח הזה שבמשולש שהוא השטח הקרוב אליהם וקרוב לשביל יישאר,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

תעשו רק מה שצריך לחלון אנגלי,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) צמחייה.

עו"ד שרון אבני:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

מה שצריך לחלון.

עו"ד שרון אבני:

זו הצמחייה הקיימת, אנחנו משאירים את הצמחייה הקיימת,

רעיה רוטנברג:

אבל (לא ברור),

שרה מנקיס:

עוד פעם, לא הבנתי.

רעיה רוטנברג:

ממול המטבח שלי.

שרה מנקיס:

לא הבנתי.

צחי ברים:

הוא אומר,

רעיה רוטנברג:

ממול המטבח שלי.

צחי ברים:

לקחת את הערוגה מצד ימין,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

את מוכנה לפשרה הזאת?

עו"ד שרון אבני:

אני מראה עוד פעם.

צחי ברים:

היא לא הבינה.

שרה מנקיס:

לא, הוא פשוט מדבר בגב אליי, אני לא רואה.

עו"ד שרון אבני:

אני מדבר, אז הנה, אני מדבר,

אריאל גולן:

בואי, בואי תקשיבי גם את, בואי תראי מה הוא רוצה.

עו"ד שרון אבני:

אני מדבר עם הפנים אלייך. אני חוזר על הפשרה, הפשרה מותנית בהסכמה שלהם פה.

יוחנן וייצמן:

בהסרת התנגדות, ברור.

עו"ד שרון אבני:

כל מה שקורה כאן לא עניינם בכלל,

דובר לא מזוהה:

אוקי.

עו"ד שרון אבני:

שיסירו את ההתנגדות לגמרי. במקום ההנמכה של החצר הזאת אנחנו נשאיר את החצר הזאת שהיא פרטית, לא קשור,

אליעזר ראוכברגר:

תשאיר אותה כמו שהיא,

עו"ד שרון אבני:

אני משאיר אותה כמו שהיא עם הצמחייה והכל, נעשה הנמכה, נעשה את החצר הזאת פה. זה לגבי החצר הזאת, שהיא באמת הדבר שהכי קרוב לכניסה שלה, לא 2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עו"ד שרון אבני:

אלא 5-6 מטר עד תחילת החצר. אחד. שתיים, השטח הזה שבכלל נמצא רחוק מהכניסה שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה עדיין הצד שלהם.

עו"ד שרון אבני:

כן, נכון.

רעיה רוטנברג:

זה המטבח שלי, לצורך העניין.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

אריאל גולן:

תקשיבי, תקשיבי,

עו"ד שרון אבני:

(לא ברור) אני מנמיק אותה.

יהודה פרוידינגר:

תקשיבי להצעה שלו.

עו"ד שרון אבני:

זה רק עוזר לך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד שרון אבני:

שאני מנמיק פה את המפלס. אבל לא משנה, במקום להנמיק את כל השטח הזה שזה משולש ומלבן, אנחנו ננמיק את המלבן ונשאיר את המשולש, וזה מה שעושה את החיץ. זאת הצעה, אבל,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מרפסת?

עו"ד שרון אבני:

אבל, מה?

יוחנן וייצמן:

זה יהיה מקום לגישה או רק חצר אנגלית?

עו"ד שרון אבני:

זה כמו שזה קיים היום. אתה מדבר על מה, על השטח,

אריאל גולן:

לא,

רעיה רוטנברג:

מרפסת, מרפסת.

עו"ד שרון אבני:

הרב וייצמן, הרב וייצמן,

שרה מנקיס:

לא, לא, לא,

עו"ד שרון אבני:

השטח, השטח,

שרה מנקיס:

להנמיד את (לא ברור) ,

עו"ד שרון אבני:

השטח הזה, בוא נסדר את זה, השטח הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מנמיד חלק קטן.

עו"ד שרון אבני:

נשאר כמו שהוא,

רעיה רוטנברג:

הוא לא קטן.

עו"ד שרון אבני:

השטח הזה. לא נוגעים בו,

יוחנן וייצמן:

כל האגף הימני.

עו"ד שרון אבני:

לא מנמיכים אותו, לא עוקרים בו צמחייה, לא משנים פה שום דבר, מה שקיים היום נשאר. זה מפיס לגמרי את דעתם כי פה הכניסה אליהם. שתיים, השטח הזה, החלק הקרוב לבניין שלנו, שממילא אין להם שום גישה אליו גם במצב הקיים היום הוא גם שטח פרטי שלנו. השטח הזה, אנחנו ננמיק רק את השטח הזה, לפי דעתי זה משהו כמו,

עמנואל זלטס:

אפשר לראות בקומה.

אליעזר ראוכברגר:

2 מטר בערך,

עמנואל זלטס:

אפשר לראות בקומה.

עו"ד שרון אבני:

משהו כזה, והשטח הזה של המשולש ,

רעיה רוטנברג:

זה 4 מטר.

עו"ד שרון אבני:

אנחנו נשאיר אותו במפלס כמו שהוא קיים היום עם הצמחייה, אז יישאר פה גם חיץ. ההצעה הזאת תקפה לעכשיו, take it or leave it. לא רוצים,

שרה מנקיס :

אפשר להתייחס אליה? סליחה.

אליעזר ראוכברגר :

כן, כן, בוודאי.

אברהם מנקיס :

שניה, שניה, אני רק רוצה , אני רק רוצה לומר,

רעיה רוטנברג :

אבל עדיין יהיה מרפסת גטו.

אברהם מנקיס :

הוא מציע,

עו"ד שרון אבני :

אין מרפסת.

רעיה רוטנברג :

יהיה לי פה גדר.

אברהם מנקיס :

השטחים שלנו, זה שטחים של השכונה, אתם לא מבינים.

צחי ברים :

הוא משאיר את זה.

אברהם מנקיס :

לא.

עו"ד שרון אבני :

זה שטחים של טרגר.

אברהם מנקיס :

זה לא שטחים של טרגר.

שרה מנקיס :

זה לא שטחים של טרגר.

אליעזר ראוכברגר :

בואו, בואו, בואו, עזוב מה שהוא רוצה. אתם מסכימים או לא?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר :

אדוני, מסכימים או לא?

אורית אליהו :

תענו עניינית, תענו,

יוחנן וייצמן :

(לא ברור) גם כמה ימים,

רעיה רוטנברג :

אני מקשיבה, אני מקשיבה.

שרה מנקיס :

הרב ראוכברגר, אני רוצה להגיד, מה שהוא אומר כאן ,

אליעזר ראוכברגר :

כן.

שרה מנקיס :

עלה בדיונים בינינו בנושא ההסכמה.

רעיה רוטנברג :

הסכם הפשרה.

שרה מנקיס :

הסכם הפשרה לא היה כזה, ולא יכול להיות שהם יבואו ויציעו לנו,

רעיה רוטנברג:

הוא מציע משהו חדש.

שרה מנקיס:

משהו דרקוני, הוא מציע משהו חדש. אנחנו מוכנים לשבת איתם שוב ולהגיש תכנית חדשה, אנחנו נסכים לבוא לקראתם,

צחי ברים:

אבל זה לא מסובך להבין את זה, זה לא,

שרה מנקיס:

לא, לא, לא,

רעיה רוטנברג:

אנחנו מבינים.

שרה מנקיס:

אבל זה לא (לא ברור),

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון אבני:

אני חוזר בי מהצעתי,

צחי ברים:

לא, אני לא אמרתי להסכים,

עו"ד שרון אבני:

אדוני היושב ראש,

צחי ברים:

אני אומר להבין את זה.

עו"ד שרון אבני:

אדוני היושב ראש,

שרה מנקיס :

השטח הזה (לא ברור)חזית,

עו"ד שרון אבני :

אני חוזר בי מהצעת הפשרה. אני מבקש מהוועדה להכריע,

רעיה רוטנברג :

החזית כולה.

אליעזר ראוכברגר :

טוב, תודה, הדיון הסתיים. תודה, הדיון הסתיים.

רעיה רוטנברג :

החזית (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר :

הדיון הסתיים. תודה רבה.

שרה מנקיס :

תודה לכם.

אליעזר ראוכברגר :

תודה רבה.

רעיה רוטנברג :

(לא ברור) הכל בסדר.

שרה מנקיס :

אפשר להגיש (לא ברור) .

אליעזר ראוכברגר :

הדיון הסתיים, תודה רבה. הדיון הסתיים, מר קסלר. היה לכם את כל הזמן, גמרנו.

רעיה רוטנברג :

תודה רבה לכם.

שרה מנקיס :

תודה על זמנכם היקר.

אליעזר ראוכברגר :

הדיון הסתיים.

צחי ברים :

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר :

תודה רבה.

מרדכי קסלר :

שתי נקודות,

אליעזר ראוכברגר :

הדיון הסתיים.

אילנית מיכאלי :

יש אנשים בחוץ.

אברהם מנקיס :

שתי נקודות, אני מצטרף להגיב עליהם.

מרדכי קסלר :

תגיב עליהם.

אברהם מנקיס :

מאה אחוז.

מרדכי קסלר :

התב"ע נותנת,

אליעזר ראוכברגר :

אדוני, הדיון הסתיים.

שרה מנקיס :

אנחנו רוצים תואם תב"ע.

אליעזר ראוכברגר :

אני לא מבין, אני מדבר עברית.

שרה מנקיס :

נשמח בתואם תב"ע.

צחי ברים :

(לא ברור) אתה לא מבין עד שאתה לא נמצא, אה?

שרה מנקיס :

תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר :

טוב, טוב, רבותי.

צחי ברים :

וואו.

אליעזר ראוכברגר :

שניה, הם יצאו? טוב, חברים. תראי רק שהדלת סגורה והם יצאו.

דליה אלפסי :

כן, כן,

יוחנן וייצמן :

בקשה, פעם הבאה שאת יודעת שדיון הולך להיות כזה ארוך,

אליעזר ראוכברגר :

תתני יותר מרווח זמן, נו, נתת לזה,

אורית אליהו :

(לא ברור) לא,

אליעזר ראובברגר:

נתת לזה זמן כאילו זה, תראי מה היה פה. טוב, לא חשוב, אנחנו אחרי. תראו, אני דווקא רוצה להתחיל מהסוף, אני רוצה להתחיל מהסוף. אמר אדון שרון אבני, אני חוזר בי מהפשרה. אני מציע לדון, שאנחנו נקיים דיון כאילו אין פשרה, אנחנו נקבל החלטה מה שנקבל החלטה, נראה מה החברים אומרים, אני לא קובע כרגע, נראה מה שהם אומרים. אני רק אומר דבר אחד, אם לאחר מכן הם ישבו ביניהם ותהיה פשרה, יחזרו לפה ואנחנו נאשר את זה בצורה אחרת לפי הפשרה, זה לא מונע,

אילנית מיכאלי:

יהיה ערר,

אליעזר ראובברגר:

מהם,

אילנית מיכאלי:

ויגיעו לפשרה בערר.

אליעזר ראובברגר:

זה לא, יכול להיות, יכול להיות. זה לא מונע מהם להתדיין בהמשך על הצעת פשרה שיביאו אותה אלינו. אני עכשיו אומר, אני עכשיו רוצה לומר, יש מישהו שרוצה לומר, מהחברים, להתייחס? אריאל?

אריאל גולן:

אני רוצה לשמוע מאילנית,

אליעזר ראובברגר:

אילנית או, קודם כל את אורית,

אריאל גולן:

מה לגבי זיקת הנאה,

אליעזר ראובברגר:

קודם כל את אורית.

אורית אליהו:

שניה, רגע,

אריאל גולן:

לגבי הממ"ד,

אורית אליהו:

שניה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, לפני זיקת הנאה, יש עוד הרבה דברים לפני כן. אורית, בבקשה.

אורית אליהו:

דבר ראשון לפני זיקת ההנאה בדקתי את התשריט, זה לא על זיקת ההנאה.

דובר לא מזוהה:

הממ"ד לא מונע,

יוחנן וייצמן:

הממ"ד לא על זיקת ההנאה?

אילנית מיכאלי:

הממ"ד עצמו לא על זיקת ההנאה?

אורית אליהו:

ממש, תסתכלו, הממ"ד שלנו כאן.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם.

אורית אליהו:

הממ"ד שלנו כאן.

עמנואל זלטס:

לא, אבל ייעוד מגורים.

אורית אליהו:

הממ"ד שלנו מוצע כאן. נכון, זה זיקת הנאה, זה השפ"פ הפתוח, אבל הממ"ד שלנו,

דובר לא מזוהה:

המעבר הוא (לא ברור),

אורית אליהו:

הוא בתוך השטח שמיועד למגורים ב' או מיוחד, לא זוכרת.

יוחנן וייצמן:

לא צריכים,

אריאל גולן:

זאת אומרת, את הממ"ד בכל מקרה אפשר לאשר?

אורית אליהו:

הממ"ד הוא כאן.

אליעזר ראוכברגר:

אז אין בעיה. וקל וחומר כשזה נועד בשביל שיהיה עמודה גם ללמעלה. אם אנחנו לא נאשר אז לאלה למעלה לא יהיה ממ"ד.

אריאל גולן:

את הממ"ד לכאורה אפשר לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

והפתרון המיגוני זה דבר שאנחנו, הוא ערך עליון היום.

אריאל גולן:

זאת אומרת לדחות את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

תמיד, אבל בוודאי היום.

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

היא גם אמרה את זה.

אורית אליהו:

באמת אין מיקום אחר לממ"ד ,

צחי בריס:

היא לבד אמרה את זה.

אורית אליהו:

לדירה הזאת,

עמנואל זלטס:

אין גם מיקודם אחר לממ"ד.

אורית אליהו:

ושתאפשר עמודה,

אליעזר ראוכברגר:

וגם אין מיקום אחר.

אורית אליהו:

שתאפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אוקי. זה לגבי נושא הממ"ד.

אורית אליהו:

כן, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו דוחים את ההתנגדות,

אורית אליהו:

כן, בנושא הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לנושא הזה.

אורית אליהו:

שהיא מתקרבת אליהם עם החדר הזה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור). לשכן.

אורית אליהו:

החדר הזה תואם נספח.

אליעזר ראוכברגר:

אה, כן, צודק זה, תכנית צל לשכנים.

אורית אליהו:

תכנית צל.

עמנואל זלטס:

לשכנים למעלה, שיציגו,

אליעזר ראוכברגר:

לדרוש מהם,

צחי ברים:

לא, זה כתוב בהערות.

עמנואל זלטס:

שיציגו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני רוצה שזה יהיה בהחלטה אבל. אוקי, הלאה.

עמנואל זלטס:

כי הם התנגדו על זה, אז צריך לציין את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אילנית מיכאלי:

בסדר, השלמת תכנית צל זה,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור. בסדר, הלאה.

אורית אליהו:

לגבי החדר הזה שהם טענו שהם מתקרבים, גם עו"ד שרון אבני אמר שהם מוכנים לבטל את החלון הזה שמוצע להם לפי הנספח, והם מוכנים לעשות פתחים רק לכיוון הזה, אז אנחנו נקבל את ההצעה הזאת ונדרוש מהם לאטום את החלון כמו שהם הסכימו כאן במעמד הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אילנית מיכאלי:

רגע, לאטום את החלון בחזית,

יואל שבת:

אבל איך,

אורית אליהו:

שפונה לכיוון השביל.

עמנואל זלטס:

תגדירי את זה.

יואל שבת:

לא, אבל איך יהיה להם מדרגות לשם? לא הבנתי.

אילנית מיכאלי:

הפונה לשביל,

אורית אליהו:

לא, אז אני אגיד.

צחי ברים :

(לא ברור) החזית.

אורית אליהו :

שניה, המדרגות, התב"ע נתנה מדרגות לכיוון הזה והם מבקשים מדרגות לכיוון למטה.

יואל שבת :

נכון.

אורית אליהו :

יפה. המדרגות לכיוון למטה הן לכאן.

יואל שבת :

אה.

אורית אליהו :

ואגב, ההמלצה שלנו הייתה לא לאשר את המדרגות האלה ולשנות את המיקום, להתאים אותו בהתאם לנספח. זה,

אילנית מיכאלי :

זה נראה יותר נכון.

אורית אליהו :

כמו שהיה שמה,

אילנית מיכאלי :

המלצת המחלקה לגבי המדרגות,

אורית אליהו :

אגב, כמו שהייתה,

עמנואל זלטס :

מעבר, מעבר,

אילנית מיכאלי :

מעבר.

אורית אליהו:

יואל,

אילנית מיכאלי:

להתאים לנספח.

אורית אליהו:

כמו שהיה בתיק ההוא, אם אתה זוכר,

יואל שבת:

כן.

אורית אליהו:

ובסוף אגב,

עמנואל זלטס:

אבל זה כן אושר אבל.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

עמנואל זלטס:

זה אושר פה.

אילנית מיכאלי:

את המדרגות להתאים לנספח.

אליעזר ראוכברגר:

להתאים הכל לתב"ע, זה בסדר.

עמנואל זלטס:

לא,

יואל שבת:

לא, לא, לא,

אורית אליהו:

לא, לא, אני רוצה,

עמנואל זלטס:

לתב"ע בתיק שאושר,

אליעזר ראוכברגר:

התיק שאושר, כמו שאמרתי גם לפני,

אורית אליהו:

כמו שאמרת שם.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת בהתחלה. מה שנתנו להם, אנחנו לא יכולים לעשות איפה ואיפה.

יואל שבת:

אם אתה תייצר את המדרגות האלו,

אליעזר ראוכברגר:

מה שביקשנו מהם לשלילי,

חיים אפשטיין:

מבטלים את המדרגות האלו.

אורית אליהו:

לא,

אילנית מיכאלי:

חוץ מ-,

אורית אליהו:

המדרגות שמה אושרו, יואל.

אילנית מיכאלי:

(לא ברור) שהוא תוספת,

יואל שבת:

לא, שמה אושרו כירידה, במקום העלייה כירידה.

אורית אליהו:

נכון, כמו שמוצע.

יואל שבת:

גם פה,

אורית אליהו:

כמו שמוצע.

יואל שבת:

במקום עלייה כירידה.

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר.

עמנואל זלטס:

כמו שמוצע.

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר. מאה אחוז.

אורית אליהו:

בסדר גמור.

יואל שבת:

אני, אני,

אורית אליהו:

הנושא הזה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יואל, שניה, תן לה להשלים.

אורית אליהו:

הנושא הזה של הזה, פשוט מבוקש פה הצרכה של מחסן ושטח עיקרי, לפי התב"ע היה אמור להיות להם פה שטח עיקרי, פה יש מחסן קיים, הם מבקשים לעשות פשוט הצרחת שטחים. אין לנו עם זה בעיה, זה לא פוגע בהם, אין פה שום זה, זה גם בקונטור, זאת אומרת,

חיים אפשטיין:

(לא ברור) הכניסה (לא ברור),

אורית אליהו:

את הכניסה הזאתי אנחנו,

אילנית מיכאלי:

הקונטור של המחסן להוריד אותו למטה גם אין בעיה.

אורית אליהו:

נכון. ואגב, הם הציעו פה כניסה חיצונית כמו שביקשנו מהם בתיק ההוא. הם כבר ידעו ששמה דרשו את זה והם הציעו את זה כמו שביקשנו בתיק ההוא. את הפתח הזה אנחנו ביקשנו לבטל והם יבטלו.

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

לגבי (לא ברור),

עמנואל זלטס:

מה שאתה אומר,

אריאל גולן:

להרחיב את האדנית,

אליעזר ראובברגר:

רגע, הנה, בדיוק על זה אני מדבר על יואל עכשיו, על הרחבת האדנית.

אריאל גולן:

בדקנו, זה 40 ס"מ,

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני,

אריאל גולן:

הכי (לא ברור) .

אורית אליהו:

שם אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בודקים,

אורית אליהו:

מינימום 50.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בודקים,

אורית אליהו:

פה זה 40.

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק מה היה שם, אותו,

אורית אליהו:

זה מה שאני אומרת.

אליעזר ראוכברגר:

זה בדיוק מה שאני בודק עם יואל.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) שביל למעבר,

אילנית מיכאלי:

איזה פתח הם מבטלים? השני?

אורית אליהו:

מה?

עמנואל זלטס:

ייבנה שטח מגוון,

אילנית מיכאלי:

איזה פתח הם מבטלים?

עמנואל זלטס:

לאורך ה-50 ס"מ עם צמחייה,

אורית אליהו:

הפתח הזה.

אריאל גולן:

50 ס"מ נטו.

עמנואל זלטס:

50.

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, מה שעשינו שם לעשות פה.

אורית אליהו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק זה מה שעכשיו דיברתי עם יואל.

אורית אליהו:

50 נטו אגב דרשנו, לא כולל הגדרות.

אילנית מיכאלי:

נכון.

אורית אליהו:

50 נטו.

אילנית מיכאלי:

בסדר גמור.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

כן. לגבי המרחקים ראינו, זה 8.5 מטר, 8.36, באמת אני לא רואה פה משהו, הם אמרו 2 מטר, בפועל זה כנראה לא 2 מטר, זה כנראה הרבה יותר.

צחי ברים:

לא, השביל הוא 2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

השביל 2 מטר,

צחי ברים:

אבל יש לו,

אורית אליהו:

אבל המרחק.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסך הכל מקיר לקיר, בסדר, בסדר. לא 8.5, 8.36, זה מופיע גם במדידה של המבקש. לא 8.5, אבל זה לא משנה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אילנית מיכאלי:

אז הם משאירים נטו 50.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו כל, מה?

אריאל גולן:

באדנית, באדנית.

אילנית מיכאלי:

משאירים נטו 50.

אליעזר ראוכברגר:

באדנית.

יואל שבת:

באדנית לכיוון,

אליעזר ראוכברגר:

כמו, אותו דבר כמו שהיה בהחלטה הקודמת,

אורית אליהו:

50.

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר.

יואל שבת:

לכיוון המעבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון, לכיוון המעבר. לגבי הנושא של הפתחים, לגבי הנושא של הפתחים. תראו, כולם מודים, גם המתנגדים הודו שמר נשר הוא לא אדם בריא, גם הם הודו. הם אמרו, אנחנו לא רוצים חס וחלילה לפגוע בו, כן יש להם בכל זאת התנגדות כי הם חוששים מפיצול, מתוספות, מעוד כל מיני דברים.

אילנית מיכאלי:

צריך הנגשה.

אליעזר ראובברגר:

מה?

אילנית מיכאלי:

הוא צריך הנגשה.

אליעזר ראובברגר:

הוא צריך הנגשה.

עמנואל זלטס:

הוא צריך קרוב.

אליעזר ראובברגר:

אז לכן הנושא של הפתחים, אני חושב שאפשר לאשר את זה. יש לנו פה התחייבות מפורשת שלא תהיה כאן יחידת דיור נוספת. הוא אפילו וויתר על הסכמה להכניס את הפיקוח אם חלילה יהיה חשד כזה, שלא יצטרכו לבקש ממנו אישור להכניס את הפיקוח, שזה ייכנס להחלטה שיש התחייבות של המבקש שלא תהיה יחידת דיור נוספת. ואם ככה אני לא חושב שיש בעיה להתחשב בבן אדם שהוא חולה עם אישור רפואי שמתפקד לו 20% בסך הכל מהריאות.

צחי ברים:

וגם מותר להגיד ש (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

זה האישור הרפואי. אני לא חושב שאנחנו צריכים להיות אכזריים או לא מתחשב, צריך להתחשב בזה. כן, לכן אני לא רואה סיבה,

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראובברגר:

לא לאשר.

צחי ברים:

(לא ברור) גם שמתנגדים לממ"ד, גם שמתנגדים לחזית, גם שמתנגדים ל-, אז זה לא משהו של התנגדות, לא,

(מדברים ביחד)

אורית אליהו:

מה, מה?

דוברת לא מזוהה:

הבעלויות.

אורית אליהו:

לא, הבעלויות, הבעלויות זה יהיה תנאי להיתר, הם צריכים להביא חתימה של רמ"י, כמו שהם צריכים להביא ב-335. שאגב, ההסכם הזה שהוא הביא שהוא טוען שטרגר חתמו, בדקנו את זה גם אצלנו, גם עשיתי בדיקה מול אמי וגם התייעצתי על זה עם נוי גבע, זה לא קביל. זאת אומרת, זה בסדר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

הוא אמר שהוא החליף.

אורית אליהו:

לא, אז זה יהיה תנאי להיתר, אנחנו מכניסים את זה,

אילנית מיכאלי:

הם ישלימו,

אורית אליהו:

תנאי להיתר,

אילנית מיכאלי:

זה לא,

אורית אליהו:

חתימה של רמ"י על התכנית.

חיים אפשטיין:

לא, אבל השביל (לא ברור),

אורית אליהו:

הם יודעים את זה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שהוא מחליף, איפה שיש לו בתב"ע מקום לחדר, הוא עושה מחסן. איפה שיש לו מקום למחסן הוא עושה חדר. פשוט בשביל שזה יהיה יותר נגיש.

אילנית מיכאלי:

התקנות,

יואל שבת:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון.

אילנית מיכאלי:

כשהקרקע היא בבעלות רמ"י,

אורית אליהו:

הפתח הזה, יואל, ביקשנו לבטל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר שהוא ביקש לבטל.

אורית אליהו:

יואל, הפתח לחצר,

יוחנן וייצמן:

זה ירד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה יורד.

אורית אליהו:

זה יורד .

אליעזר ראוכברגר:

היא ביקשה לבטל.

יואל שבת:

זה יורד, בסדר. הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

אורית אליהו:

לא, זה נאשר,

אליעזר ראוכברגר:

כאן, זה, זה,

יואל שבת:

זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה יורד, כן. אורית,

אורית אליהו:

זה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

זה יורד, נכון?

אורית אליהו:

יורד,

עמנואל זלטס:

אז אין בעיה.

אורית אליהו:

הם יודעים את זה.

עמנואל זלטס:

אז אין בעיה.

יואל שבת:

אז בעצם כל זה נשאר גינון, אז אין פה צורך לעשות פיתוח שטח.

אליעזר ראוכברגר:

זה יורד.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) זה לאוורור.

אורית אליהו:

לא, זה לאוורור.

עמנואל זלטס:

זה לאוורור כנראה.

יואל שבת:

מה, וכל זה (לא ברור) ?

צחי ברים:

זה הערוגה שהוא מנמיד,

(מדברים ביחד)

חיים אפשטיין:

הוא הסכים לבטל את זה.

יוחנן וייצמן:

זה במינוס 3.

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

(לא ברור) חלון? (לא ברור) חלון?

אורית אליהו:

כן.

עמנואל זלטס:

מה יש מתחת?

אליעזר ראוכברגר:

חלון אוורור.

יואל שבת:

אז תעשו עד הגובה של החלון, (לא ברור).

חיים אפשטיין:

רגע, יואל,

יואל שבת:

כי המדרגות, אני אגיד לך משהו, לייזר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) צריך לעשות ריצוף.

אורית אליהו:

אין לו יציאה לשמה,

חיים אפשטיין:

אבל הוא דיבר על זה, בהצעת פשרה הוא דיבר על זה.

אורית אליהו:

אם אין לו יציאה אז מה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אה, אם אין לו יציאה,

חיים אפשטיין:

יואל,

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

אגב, גם המדרגות שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תסגור את הדלת, שיהפוך לחלון. בסדר.

יואל שבת:

לא, אם זה מה שסוכם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

בסדר, בסדר, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בסדר. מקובל. אם זה הופך במקום,

חיים אפשטיין:

עכשיו שישאירו גם את הצמחייה.

אליעזר ראוכברגר:

במקום דלת זה הופך חלון. מה?

חיים אפשטיין:

אז שישאירו גם את הצמחייה.

עמנואל זלטס:

מה שאפשר, ברור.

צחי בריס:

ברור, ברור.

יואל שבת:

מייצרים רק חצר אנגלית ליד החלון.

אליעזר ראוכברגר:

רק יעשו, יעשו רק איפה, פיתוח שטח אוורור לחלון, זה הכל. בסדר.

חיים אפשטיין:

ישאירו את הצמחייה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. מה?

(מדברים ביחד)

צחי בריס:

אבל עמנואל, הוא לא התייחס לכל הזמן שהוא (לא ברור),

עמנואל זלטס:

נכון.

צחי בריס:

משהו מוזר.

עמנואל זלטס:

לא, כי,

אורית אליהו:

בהסכם הזה שהוא,

עמנואל זלטס:

כי הם בהמלצה כתבו להוריד את זה, הוא לא יודע אפילו. בהרמוניקה, בהרמוניקה, יש הרמוניקה לתיקונים.

צחי ברים:

איך הוא לא התייחס כל הזמן לזה שסוגרים את הדלת?

עמנואל זלטס:

כי זה מופיע בהרמוניקה לתיקונים.

אורית אליהו:

יש תיקונים, הוא יקבל את התיקונים האלה.

עמנואל זלטס:

צחי,

צחי ברים:

אה.

עמנואל זלטס:

יש להם תמיד,

אורית אליהו:

יש לנו הרמוניקה עם תיקונים,

עמנואל זלטס:

כפוף לתיקונים בהרמוניקה כך וכך.

אורית אליהו:

עורך הבקשה יודע, ויש לו,

עמנואל זלטס:

את ההרמוניקה החדשה שולחים אחרי הוועדה.

אורית אליהו:

זה גם מופיע בהמלצה, אגב.

צחי ברים:

לאור ההמלצה,

דליה אלפסי:

זה, עמנואל?

עמנואל זלטס:

כן, כן, כן.

אורית אליהו:

זה גם מופיע בהמלצה, התיקונים, במלל.

(מדברים ביחד)

אורית אליהו:

לא, כי, בסדר,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) גם ממ"ד. כן, זה ממ"ד. גם זה.

אורית אליהו:

לא, כי הוא עוד לא ראה, לא, עוד לא ראה,

יואל שבת:

הדיון היה על הכל.

אורית אליהו:

כי הוא עוד לא ראה את זה.

(מדברים ביחד)

אורית אליהו:

כי חיכינו לדיון בהתנגדויות, התקבלו המון התנגדויות,

עמנואל זלטס:

נכון, גם מצד ימין,

יואל שבת:

(לא ברור) שמה,

עמנואל זלטס:

בדיוק.

יואל שבת:

בסדר? אנחנו נתפסים,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

פה, זה יהיה פיתוח וזה יישאר כמו שהוא, זהו.

עמנואל זלטס:

עם העץ גם, העץ גם לא,

חיים אפשטיין:

ואותו דבר בצד השני.

יוחנן וייצמן:

לא,

צחי ברים:

לא, בצד השני הוא לא אותו דבר.

חיים אפשטיין:

לא, שמה, בשמאל.

אליעזר ראוכברגר:

למה, שמה זה חדרים, זה לא מחסן.

חיים אפשטיין:

לא, המשולש, אני מדבר על המשולש.

עמנואל זלטס:

זה הם יגיעו לפשרה.

אורית אליהו:

לא, אבל אמרנו שאנחנו דנים באי הפשרה.

עמנואל זלטס:

נכון, אמרתי, אם הם יגיעו לפשרה אז יכול להיות.

אורית אליהו:

אה, אוקי, בסדר.

חיים אפשטיין:

גם אם לא יגיעו, אפשר, אם את המשולש תשאיר.

אורית אליהו:

מה זה?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

ההסכמה הזאתי לא,

צחי ברים:

לא, היא לא אמרה שזה לא תקף,

יוחנן וייצמן:

היא אמרה (לא ברור) .

צחי ברים:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה, מה אמרת (לא ברור) ?

צחי בריס:

מה שצריך אישור של רמ"י.

אורית אליהו:

אמרתי שהמסמך הזה שהוא הגיש,

אליעזר ראוכברגר:

נו?

אורית אליהו:

זה לא מסמך, אני התייעצתי על זה גם עם נויה גבע וגם עם אני פירו, הם צריכים חתימה של רמ"י
כתנאי להיתר, אנחנו יודעים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אמרנו את זה גם לפני, גם בתחילת הדיון.

אורית אליהו:

אוקי, זה מה שאמרתי.

יואל שבת:

אגב, זה גם היה בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

עשינו את זה, עשינו את זה גם בשני.

יואל שבת:

גם בהיתר השני.

אליעזר ראוכברגר:

גם בשני עשינו את זה. נו, בסדר, אז אמרנו את זה,

יואל שבת:

כפוף להסכמה של רמ"י.

אורית אליהו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ואמרנו, מה ששמה גם פה,

אילנית מיכאלי:

זה מה שכתוב גם בתקנון.

אליעזר ראוכברגר:

גם שמה שלחנו אותם לרמ"י משהו.

אילנית מיכאלי:

זה גם מה שכתוב בתקנון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אילנית מיכאלי:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

תנאי להוצאת היתר בנייה הוא חתימת רמ"י על הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר,

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

אורית אליהו:

הוספנו את זה, כן .

אליעזר ראוכברגר :

אותו דבר, אין בעיה. בסדר גמור.

עמנואל זלטס :

מה שרשום על שם רמ"י.

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, בסדר, שיביאו חתימה של רמ"י, אין שום בעיה. מה, רגע, שניה, מה היה לנו עוד? אה, להדגיש שבגדול הבנייה היא בהתאם לתב"ע, למעט ההנמכות,

יואל שבת :

ממ"ד גם.

אליעזר ראוכברגר :

והממ"ד.

אילנית מיכאלי :

(לא ברור) הממ"ד,

אליעזר ראוכברגר :

אבל השטחים של הממ"ד כן בהתאם לתב"ע.

אילנית מיכאלי :

הממ"ד, ההנמכות והשטחים.

יואל שבת :

השטחים הם מתוך,

אליעזר ראוכברגר :

השטחים הם בהתאם, מתוך הסל של התב"ע.

יואל שבת :

סל סך,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יואל שבת:

סך השטחים המרביים.

אילנית מיכאלי:

מבדיקת ראש הצוות עולה כי השטחים תואמי תב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

השטחים הם בתוך סל השטחים שניתנו בתב"ע.

יואל שבת:

במסגרת,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יואל שבת:

סל הזכויות לשטחים המרביים שבתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא של המרחקים, כמו שאמרנו,

יואל שבת:

עצים, עצים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זיקת הנאה, כמו שאורית, הראית, מה שאמרת.

יואל שבת:

לא, אבל לגבי זיקת ההנאה לציבור, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

נו?

יואל שבת:

זה אילנית צריכה להגיד לנו. זאת אומרת, יש את הממ"ד בצד ימין שם.

עמנואל זלטס:

היא אמרה שזה פתיר.

(מדברים ביחד)

אורית אליהו:

יואל, פתחנו,

יוחנן וייצמן:

לא, ירד.

אילנית מיכאלי:

הממ"ד לא עומד על זה, זה מה שאורית אמרה.

יוחנן וייצמן:

ירד, הסוגייה איננה.

צחי ברים:

עמנואל,

עמנואל זלטס:

תראה, תראה, זה על מגורים.

אילנית מיכאלי:

הממ"ד לא עומד על זיקת הנאה,

אורית אליהו:

יואל, תראה איפה הממ"ד.

אילנית מיכאלי:

יש ביניהם סכסוך שלא קשור אלינו.

עמנואל זלטס:

מגורים, מגורים.

אילנית מיכאלי:

כאילו, הסכסוך הזה כבר לא קשור אלינו, לנו אין בעיה.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

תכנית צל לדרוש,

יואל שבת:

לדרוש כתנאי להוצאת ההיתר,

אילנית מיכאלי:

תראה, היא יודעת יותר טוב מהם,

אליעזר ראוכברגר:

כתנאי להיתר, תנאי להיתר.

יואל שבת:

אגב,

אילנית מיכאלי:

(לא ברור).

יואל שבת:

המיקום של הממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא של עצים יש אישור שפ"ע, אורית?

אורית אליהו:

יש לנו אישור.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא של עצים יש אישור שפ"ע.

אילנית מיכאלי:

בהתאם לאישור שפ"ע.

יואל שבת:

הממ"ד כמו שהוצג לנו הוא לא, אנחנו שאלנו למה אי אפשר למקם אותו בפנים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בתוך המגורים.

יואל שבת:

לא, אבל הממ"ד,

עמנואל זלטס:

לא, חוץ מזה.

יואל שבת:

הממ"ד בסופו של דבר במיקום שלו בעצם נותן מענה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם מאפשר את הצמיחה.

יואל שבת:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי את זה (לא ברור) הוא מאפשר את העמודה,

אורית אליהו:

אני רוצה רגע לגבי אישור שפ"ע,

אליעזר ראוכברגר:

ולכן צריך תכנית צל.

עמנואל זלטס:

בלי זה לא יהיה להם מקום לממ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אורית אליהו:

אני רוצה רגע לגבי אישור שפ"ע, פה בתשריט יש לי עץ אחד שלא מופיע לי בתכנית שהם הראו, אז אני כן רוצה אולי,

עמנואל זלטס:

אבל שפ"ע בודק את זה.

אורית אליהו:

מה?

עמנואל זלטס:

שפ"ע בודק את זה. אני ראיתי אישור,

צחי ברים:

עוד פעם, השאלה איפה (לא ברור) .

עמנואל זלטס:

אני ראיתי שיש אישור שפ"ע.

אורית אליהו:

אדיר,

צחי ברים:

אריאל.

אורית אליהו:

שניה, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי, לגבי עץ אחד,

אורית אליהו:

יש לנו פה אחד, שתיים, שלוש,

אליעזר ראוכברגר:

אין רלוונטיות כבר,

אורית אליהו:

אתם רואים? יש לנו כאן, יש לנו עץ אחד שלא מופיע אצלנו במדידה. זה,

עמנואל זלטס:

בסדר, יעדכנו את זה בהרמוניקה. שפ"ע אישרו את זה.

אורית אליהו:

לא, אין בעיה, רק לוודא שזה,

עמנואל זלטס:

כן, שפ"ע אישרו את זה. אפשר לעדכן את ההרמוניקה אם צריך.

אורית אליהו:

(לא ברור) הכל נעלם.

עמנואל זלטס:

לא, (לא ברור) זה עכשיו עוד זה. שיעדכנו מה שצריך,

צחי ברים:

שפ"ע, יש להם מספיק עבודה שמה.

אריאל גולן:

צחי מאשר.

עמנואל זלטס:

זהו, תגיד שצחי מאשר, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

רשמת מה שהוא אמר לגבי הינף אחד?

אורית אליהו:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

שאין כבר היום רלוונטיות לנושא הזה, זה כבר ממילא ,

עמנואל זלטס:

וגם התב"ע לא,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עמנואל זלטס:

התב"ע גם לא קבעה סטייה ניכרת.

אליעזר ראוכברגר:

ונושא התצ"ר לא הבנתי, לא הבנתי מה אמרו פה בנושא של התצ"ר. גם את לא הבנת.

עמנואל זלטס:

גם בתב"ע לא ראיתי סעיף.

אליעזר ראוכברגר:

זהו. נדמה לי שהתייחסנו להכל, נכון?

אורית אליהו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז אנחנו בעצם דוחים את ההתנגדות ומאשרים את הבקשה בהתאם לפרמטרים שציינו עד כה.

בסדר? מקובל? חברים?

דוברת לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

חברים? אריאל?

אריאל גולן:

כן. עכשיו, אם הם מביאים את הפשרה אז כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש פשרה שיבואו אלינו,

אורית אליהו:

זה יגיע לפה שוב פעם.

אליעזר ראוכברגר:

אלף שיציגו,

אריאל גולן:

לא שיבואו אלינו,

אליעזר ראוכברגר:

אלף שיציגו לדרג המקצועי את הסכם הפשרה, והדרג המקצועי יביא את זה לדיון פנימי, לא צריך לשמוע את הצדדים. שיחזור לדיון ללא צדדים. כמובן אם יש הסכמה לפשרה. כן, בשמחה. מקובל, יהודה?

יהודה פרוידינגר:

אני לא משתתף בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה לא משתתף בדיון. למה?

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אה? יש לך מניעה.

צחי ברים :

מענייניו האישיים.

אילנית מיכאלי :

יהודה מכיר משהו.

אליעזר ראוכברגר :

טוב, צחי?

צחי ברים :

מענייניו האישיים. כן, כן, אמרתי,

אליעזר ראוכברגר :

מקובל.

אורית אליהו :

אבל תרשמי.

אליעזר ראוכברגר :

מקובל,

אילנית מיכאלי :

יהודה לא השתתף בדיון הפנימי,

אליעזר ראוכברגר :

גורא, מקובל, יוחנן, מקובל. אוקי, פה אחד אנחנו מאשרים את ההצעה. מקובל, יואל? יואל, מקובל.
אילנית?

אילנית מיכאלי :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

מקובל. אורית?

אורית אליהו :

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, טוב.

אורית אליהו:

יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אנחנו דחינו את ההתנגדויות ומאשרים את הבקשה בהתאם לכל הפרמטרים שציינו. כן, כן, כן, ברור, אמרתי, כולל הפרמטרים שציינו איפה שקיבלנו את ההתנגדות, אם זה על תכנית הצל, אם זה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) החצר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

סיום הדיון